XXVIII. évfolyam, 7. szám. **Ára: 1,80 Ft** 1972. február 17.

KUTYA-DIVAT

– Már négy hete vezető állásban van és még mindig ezzel a korccsal jár . . .

KEDVES LUDAS!

PACKÁZÁS

A magyar nyelv értelmező szótárában az alábbi definíció olvasható:

Packázás. Olyan eljárás, melyben valaki vagy valami, a másik fél kiszolgáltatottsága tudatában, viselkedésével, intézkedésével durván sérti az illető érdekeit.

Mondok rá egy példát:

Az ember távolsági autóbuszon utazik Budapest és Csongrád között. Kecskeméten bejelentik az utasoknak, hogy egy csekély műszaki hiba miatt az autóbusznak be kell állnia a javítóműhelybe, onnan folytatja majd az útját nem sok idő múlva. Az utasokkal teli autóbusz ezután — huszonegy óra öt perckor — elmegy az autóbuszgarázsba, ott az utasokat egy várakozó helyiségbe tereli, s ott várakoznak nulla óra huszonöt percig, míg az autóbusz tovább indul velük. Vagyis három órán és húsz percen át várakoznak az utasok az autóbuszra, hogy megtehessék vele a még hátralevő ötven kilométeres utat, Csongrádig. Az utasokat a három és fél órás várakozás során mindannyiszor elfogja a reménykedés, valahányszor egy-egy üres és üzemképes autóbusz beáll az udvarra, hogy talán kisegítő autóbusz érkezett, mellyel tovább mehetnek. De erre nem kerül sor.

A kecskeméti autóbusz pályaudvar állomásfőnökének nyilatkozatából:

„Kisegítő autóbuszt csak abban az esetben állítunk be, ha ezt az elromlott autóbusz vezetője kéri. Ha nem látja szükségesnek és nem kéri, mi nem intézkedünk."

Kérdésünk: 1. Az elromlott autóbusz vezetőjének limitálva van-e a várakozási joga, vagy korlátlanul tarthatja vissza az utasokat, belátása szerint? 2. A forgalmat irányító ellenőröknek és állomásfőnököknek lehetőségük van-e felülbírálni a gépkocsivezető döntését? Netalán még kötelességük is, bizonyos várakozási időn túl az utasok továbbutazásáról gondoskodni és intézkedni?

Az autóbusz jegyekre nyomtatott üzletszabály leszögezi, hogy az utasnak az autóbusz késéséből eredően semminemű kártérítési igénye nem lehet a vállalattal szemben.

A késést az értelmező szótár többek között így értelmezi:

Késik. Hosszabb időt hagy eltelni anélkül, hogy valamely szükséges, vagy másoktól várt cselekvést végrehajtana.

Kérdésünk: Mennyi az a hosszabb idő — menetrendi időre értelmezve — amenynyi a *késés* fogalmának fogható fel, s mikor kell azt már a *packázás* címszónál keresni?

S. P.

KI LÁTTA...?

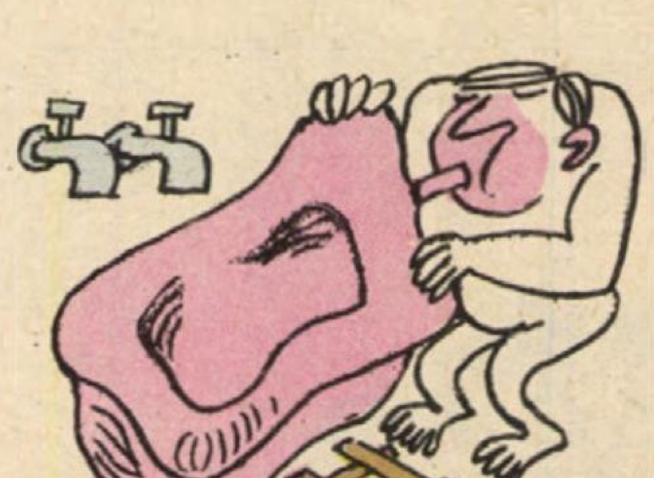
Tavaly március 3-án a Fővárosi Patyolat Vállalat 93. sz. fiókjához (V. ker., Kálmán utca 13.) expressz vegytisztításra beadtunk egy szép, majdnem új műszálas plédet. Szép plédünk a 977 576-os sorszámával együtt eltűnt. Hiába mutogattak hónapokon keresztül sok-sok kallódó, gazdáját kereső plédet, a miénk nem került elő. Többször küldtek különböző vállalatokhoz, hátha valahová véletlenül kiadták, de hiába, nem volt sehol.

Végül feladva a küzdelmet, május 16-án felvették az igénybejelentésünket. Kárunk 247 forint+az expressz díj. Az elismervényen látható „Rendezés 15 nap alatt" már 16-szor lejárt. Talán már az igénybejelentés is elveszett? Most ezt is nekünk kell különböző vállalatoknál keresni? Ezúton kérjük, ha valaki látott egy gazdátlan, fekete-fehér-piros-sárga színű, műszálas plédet, vagy legalább az erről felvett kárigénycédulát, értesítsen!

Gátmezei Antal
Bp. V., Perczel Mór utca 2.

CSATLAKOZÓ ÉS GUMIKÁD

A minap megszívlelendő előadást hallottam a rádióban, az áramütések elleni védekezésről. Ott hangzott el az a bölcs tanács, hogy ha a villanyvasaló csatlakozója netán eltörik, sürgősen cseréljük ki, mert baleset forrása lehet. Meg akartam fogadni a hasznos tanácsot, s azonnal elsietem, hogy újat vegyek vasalónk eltört csatlakozója helyett. Hiába jártam azonban végig az üzleteket, mindenütt csak a zsinórral együtt tudták volna adni. Csatlakozót, csak úgy magában, már hónapok óta nem kapnak, mondották mindenütt. Én tudom, hogy a kereskedelemnek az a jobb üzlet, ha zsinórral együtt adhatja el, de a kispénzű vásárlóra is gondolni kellene!

Még valamit szintén hiába keresek, már nagyon régóta: felfújható, gumi ülőfürdőkádat. Kis lakásokban, idős, beteg emberek tisztálkodásához nagyon praktikus, és nagyon szükséges. Miért nem kapható vajon mostanában a boltokban?

Lengvári Gyula
Bp. XII., Zólyomlépcső 5.

„RENDEZIK" AZ UTCÁNKAT

Falunk útjai korszerűsítésre szorulnak. Épp ezért bele is nyugodtunk abba, hogy telkeinkből 10—20 négyszögölnyit lecsíptek, az út kiszélesítése érdekében. Tavaly előtt nyáron felszólítást kaptunk, hogy a kerítést sürgősen szedjük ki és tegyük beljebb, mert elkezdődik az útépítés. Valóban hozzá is kezdtek, egy szakaszon elkészült a szélesebb út, de aztán hirtelen abbamaradt. Közben még egy másik nyár is elmúlt, de a munkát nem folytatták. Ezért aztán esténként árkok, gödrök között bukdácsolva tudunk csak hazajutni. Az utca, természetesen, vaksötét, mert közvilágítást is csak az út korszerűsítése után kapunk majd.

Talán a tanács már el is feledkezett arról, hogy itt van egy félig kész munka, amit be kellene fejezni. Azért szólunk, hogy eszükbe juttassuk!

A Tombor utca lakói,
Balatonfűzfő

NINCS PETRÓLEUM SOMOGYJÁDON!

A falunkban mostanában nem lehet kapni petróleumot. Nem kell ecsetelnem, hogy milyen nagy bosszúság ez nekünk. Mi is szívesebben élnénk villanyfény mellett, de tudomásul kell vennünk, hogy az még nekünk nem jutott. Legalább akkor a petróleumlámpánkat tudnánk mindig „feltankolni", mert gyertyavilág mellett azért már mégsem élhetünk!

Somogyjádi olvasók

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Rendőr vagy lámpa kellene!" című cikkükre az alábbiakat közöljük:

A Déli pályaudvar környékének rendezése során a Nagyenyed utcai kereszteződésben is épül jelzőlámpa. Intézkedtünk, hogy a végleges rendezésig — a lehetőségekhez képest — forgalomirányító rendőrök segítsék a gyalogosok és járművek áthaladását.

Dr. Buncsák László
r. alezredes
Budapesti Rendőr-főkapitányság

„Jobb megoldás nincs?" címmel közölték Molnár György budapesti olvasójuk levelét, aki nehezményezi, hogy az OMKER szaküzletében vásárolt hallásjavító készülék üzemeltetéséhez szükséges töltőberendezést Esztergomban javítják. A cikk kapcsán a panaszt kivizsgáltuk, s az ügyet olvasójuk megelégedésére rendeztük. A töltőkészülékek javítását ebben az évben már vállalatunk saját szervize végzi, s így a fentihez hasonló panasz nem fordulhat elő.

Kun Imre
áruforg. főoszt. vez.
Orvosi Műszerkeresk. V.

Orlay István olvasójuk panaszát megvizsgáltuk és megállapítottuk, hogy illetékes előadónk mulasztást követett el azzal, hogy mindkét levelét érdemi ügyintézés nélkül irattárba helyezte. Emiatt a dolgozót fegyelmileg felelősségre vontuk. Olvasójuknak a kért számlát elküldtük.

Pásztor Lászlóné
hiv. vez.
Pest megyei Idegenforg. Hivatal

„Budafoki utcakép" című cikkükre az alábbiakat közlöm:

A Plébánia utca rendezése az 1972. évi kerületfejlesztési tervben szerepel, eddig is csak azért nem került rá sor, mert a megfelelő hitelfedezet nem volt biztosítva. A kerületfejlesztési terv szerint a Panoráma utcától a Jósika utcáig, 450 méter hosszúságban épül majd út és járda.

Ráczné dr. Farkas Ilona
VB-titkár
Bp. Főv. XXII. ker. Tan.

„Az utas szemével" címen megjelent írással kapcsolatban közöljük:

A Kőbánya-alsó felvételi épület illemhelyének bővítési munkái az 1972. évi programunkban szerepelnek. A munkát legkésőbb április 30-ig befejezzük. A peronburkolást is felvettük az évi tervünkbe.

Gombár György
MÁV Budapesti Igazgatósága

VAN MÁR CSŐ!

A Ludas Matyiban közzétett panaszunkra nagyon sok választ és konkrét segítséget kaptunk. Pótolni tudtuk a hiányzó csövet, és ismét vígan használjuk a kvarclámpánkat. Köszönjük!

Horváth Andrea,
Sopron, Kállai Éva Leánykollégium

GÁZRA VÁRVA

Tavaly decemberben vettem egy propán-bután gáztűzhelyet. Azonnal be is küldtem az igénylésemet Szekszárdra, s kértem: mielőbb kapcsolják be a tűzhelyünket, hadd tudjunk főzni rajta, hiszen az a rendeltetése, azért vettük. Nagyon gyorsan megkaptuk a választ: igénylésünket előjegyezték, de csak 1975-ben tudják teljesíteni. Többször is megnéztük a dátumot, hátha rosszul láttuk. Nem akartuk elhinni, hogy csak négy év múlva teljesíthető a kérésünk.

Személyesen is érdeklődtünk, ott is megerősítették, hogy a jelenlegi kapacitást tekintve, valóban csak 1975-ben kerülhetne ránk a sor. De ha valahol szerzünk egy gázpalackot és egy nyomáscsökkentőt, akkor előbb is megoldható a gondunk.

Ilyet, persze, sehol sem kapok. Illetve nyomáscsökkentőt már kaptam. A körzeti orvosomtól. Mert ettől a gáz-ügytől kissé felszaladt a vérnyomásom.

Németh István
tsz-tag
Bölcske, Vörösmarty utca 6.

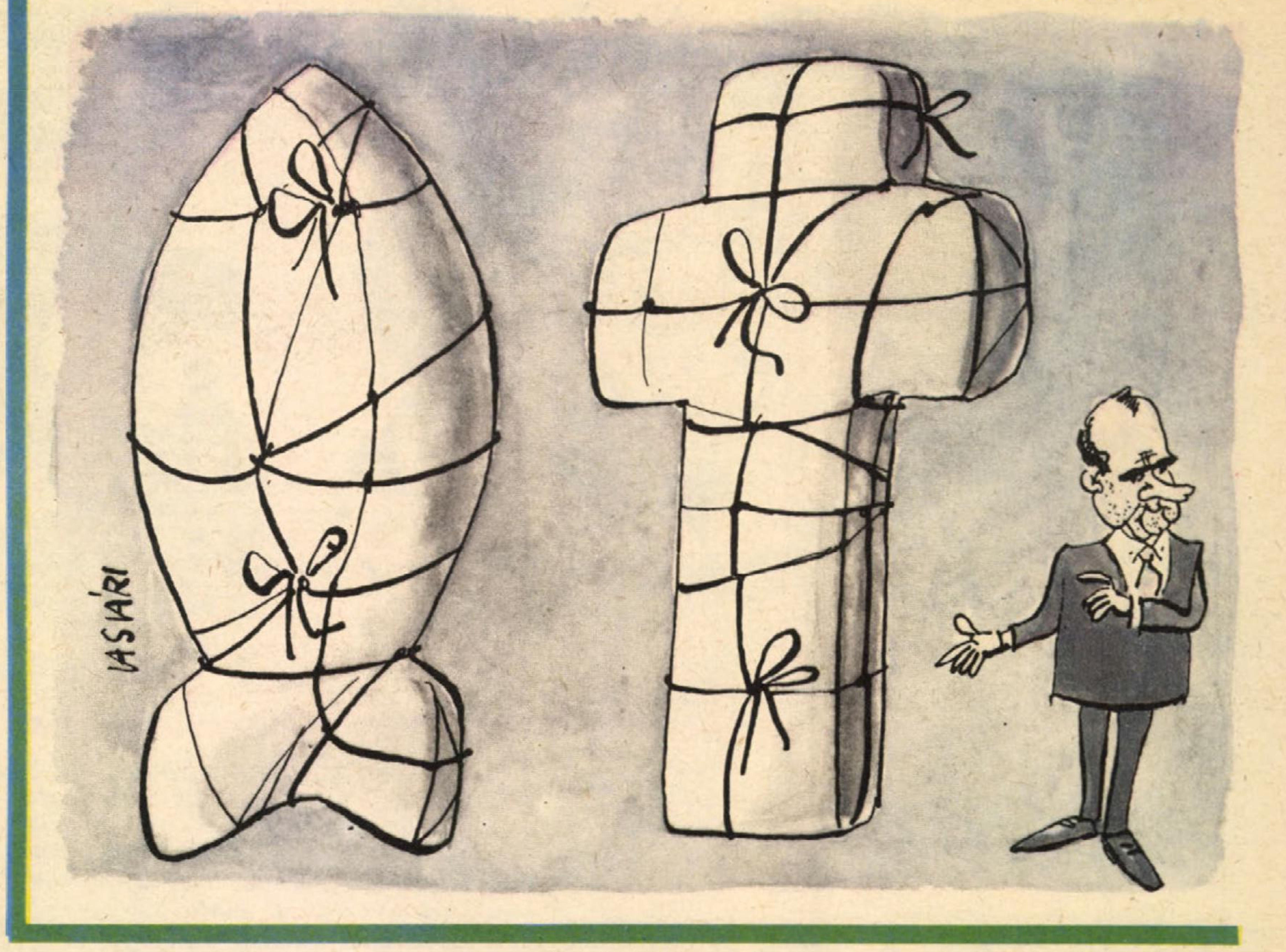
GEBIN

– Ügyes ember lehet a főnök! Már negyedik napja tartja magát!

NIXON CSOMAGTERVE

Vasvári Anna rajza

AJÁNLÓLEVÉL

– Ó, nagy szellem, valami jól fizető állásba tegyél...

HIRDETÉS A MEGFELELŐ HELYEN

Egy és más

1

Régi igazság: a számokkal mindig baj van. Kiderült ez a téli olimpia tévéközvetítésének első estéjén is, amikor a honi riporter bejelentette, hogy az olimpiai közvetítéseket 800 millió tévékészüléken nézik világszerte, ami készülékenkint csak három nézőt számítva is ugyebár...

Ugyebár ez csak három nézőt számítva is kereken két és fél milliárd nézőt jelent s ez a szám, tekintve, hogy a világ összlakossága kereken három és fél milliárd (de ebben a csecsemők és a kenyai aggastyánok is bennefoglaltatnak), — még a sport népszerűségét figyelembe véve is — „kissé" túlzottnak látszik.

2

De nemcsak a számokkal van baj, hanem az idegen tulajdonnevekkel, földrajzi nevekkel is. Kis nép vagyunk, de önérzetes: osztom azok véleményét, akik azt vallják, hogy nem vagyunk kötelesek tudni: hogyan ejtik egy patagón sziget nevét maguk a patagónok, hiszen ők sem tudják, hogyan ejtjük ki mi a magyar helyiségneveket. De az már helyénvaló lenne, ha a rádió és tévé bemondói *egyformán rosszul* ejtenék ki a kérdéses földrajzi neveket. Nemrégiben egyazon rádióadásban hol Guamnak (helyesen), hol Gvamnak (helytelenül) mondták a híres szigetet. Egyefene legyen Gvam, de akkor Gvam legyen mindig. Azt a szót például, hogy *aerosolos*, így kellene helyesen mondani: *aeroszolos*. Ezzel szemben még a reklámban is erozolosnak mondják. De nem mindig. Néha helyesen ejtik, s ez helytelen. Mindig rosszul kell mondani!

3

De nemcsak az idegen szavakkal van baj, hanem anyanyelvünkkel is. Egy zeneiskola növendékei — olvasom valahol — *Bartók Bélára emlékeztek*. Lapjaink újabban egyre gyakrabban felejtik el, hogy más dolog emlékezni valakire, s megint más megemlékezni valakiről. Bartók Bélára például mindig emlékezünk, de megemlékezni róla csak valamilyen meghatározott alkalomból szoktunk.

És ha már anyanyelvünkről esik szó, hadd panaszlom fel azt a méltatlan bánásmódot, melyben „hogy" kötőszavunk részesül. E kötőszavunk írásban (nyomtatásban) sokszor helyettesíthető a kettősponttal. Például: „Nixon kijelentette: még ebben az évben szeretne ellátogatni Moszkvába is." Ha azonban ezt a hírt *felolvasom*, a kettős pont helyett, ami nem hallható, illik használnom a „hogy" kötőszót, vagyis: Nixon kijelentette, *hogy* még ebben az évben stb. stb. Feltéve, *hogy* szabatosan akarok beszélni. *De:* miért akarnék éppen én?

4

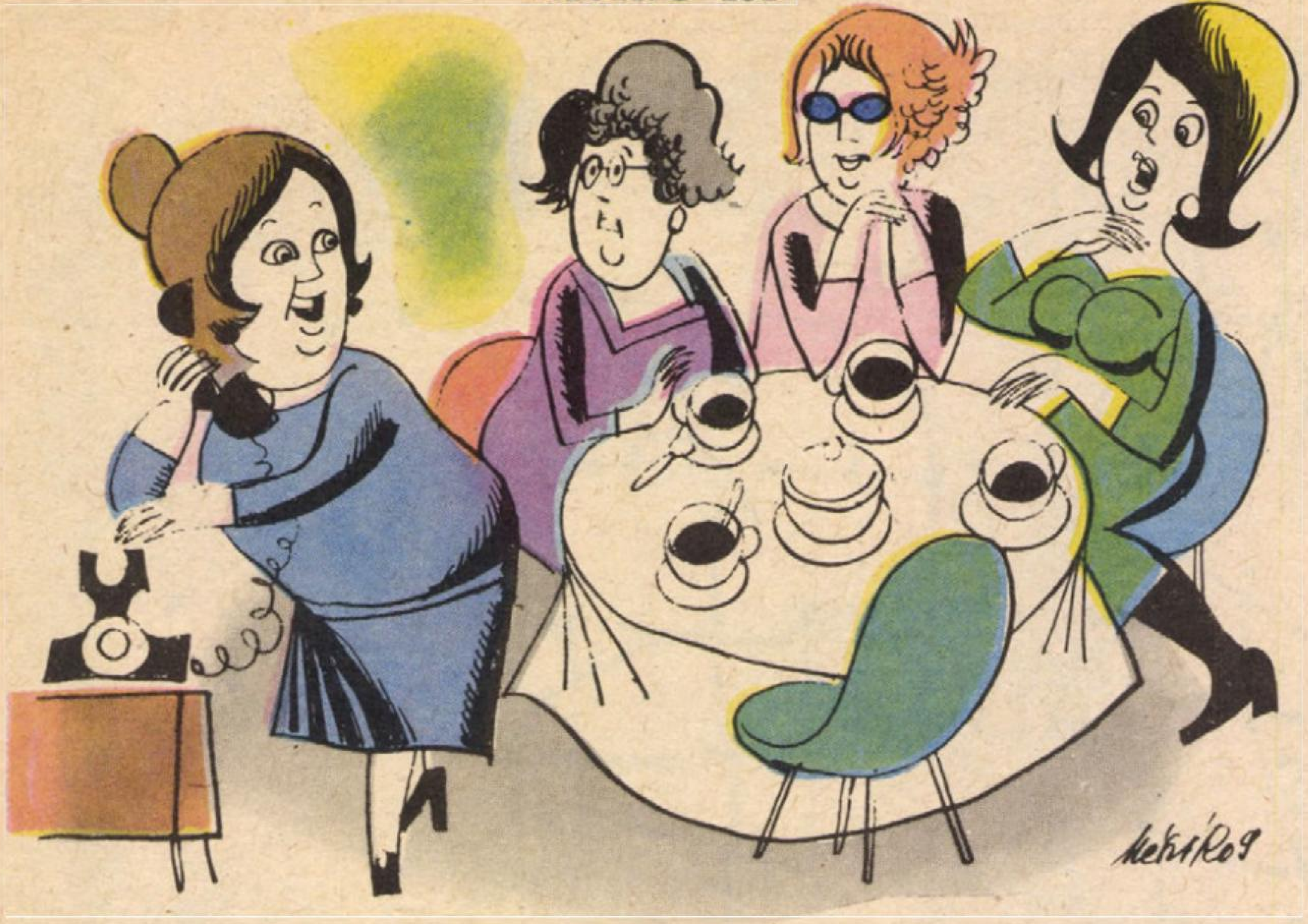
Kínos percek: rövidzárlat a házban, éppen akkor, amikor kedves vendégeket várok. Pontosabban: nem az egész házban, hanem csak a felében, de ebből is nyilvánvaló, hogy az Elektromos Műveket kell értesítenem. Ki is szállnak dicséretes gyorsasággal, de mire kiérnek, újra kigyulladnak a lámpák. — Húsz forintot kapok — mondja a szerelő és már állítja is ki a nyugtát. Persze boldogan fizetek, noha azt reméltem, hogy én kapok húsz forint prémiumot, amiért gyorsan — és saját költségemre — jelentettem az áramkiesést. Az összeg nem jelentős, a kérdés tehát csak elvi: mért kellett nekem húsz forint „büntetést" fizetnem? Azért, mert bejelentettem az áramszolgáltatás hibáját? Vagy talán azért, mert minden rendbejött, mire a szerelők kiértek? Esküszöm, hogy egyik eseményben sem volt tevőleges szerepem.

5

A húsz forintról viszont az jut eszembe, hogy éppen enynyit fizet havonta a Postának az a telefonelőfizető, aki a telefonszámát titokban akarja tartani. Nem tudom felfogni, hogy miért? Többlet-költséget okoz? Nem. Sőt, azáltal, hogy a telefonkönyvben sem kell kinyomtatni a nevét, címét és telefonszámát, inkább megtakarít valamicskét a Postának. Vagy talán az „előkelő zárkózottság" büntetése a havi húszas? De miért ellenszenves az, aki nem óhajtja, hogy bárki és bármikor (esetleg hajnalban is) felcsengethesse? A nyugalomhoz mindenkinek joga van. Maradna még utolsó feltevésként: aki nincs benne a telefonkönyvben, annak a telefonszámát gyakran kérdik a tudakozótól s ez terheli a központ dolgozóit. De ez az indok sem reális. A tudakozó úgyis mással beszél.

(t.)

MEGLEPŐ ESET

– Ki keres?
– A telefondoktor!

A TŰZ FELFEDEZÉSE

– Gazember! Füsttel szennyezed a levegőt?!...

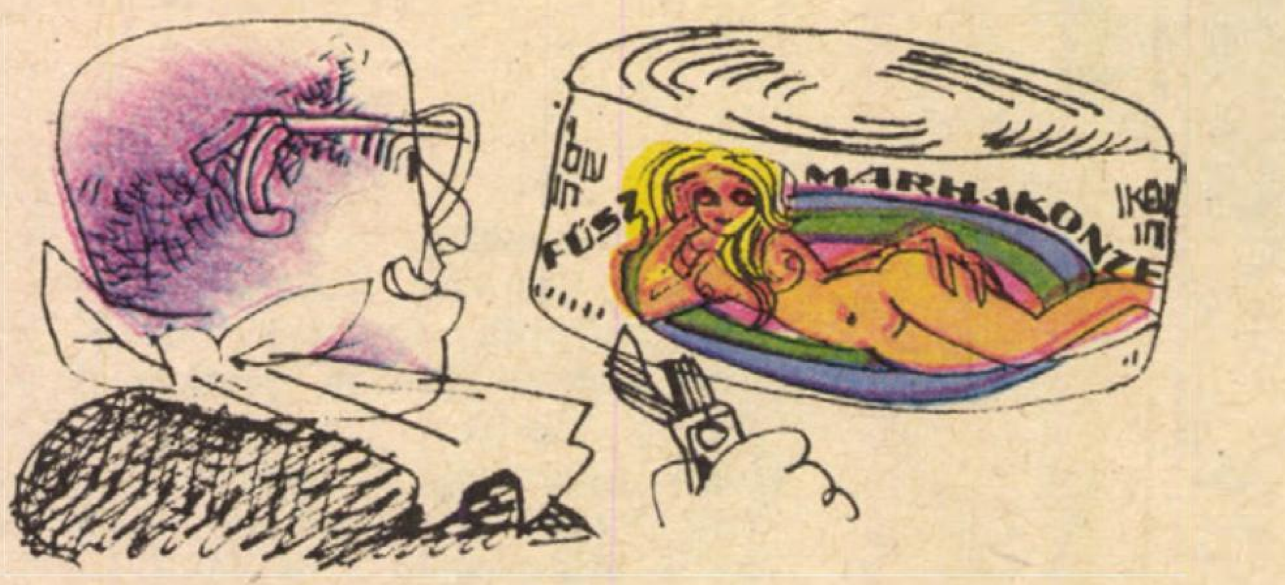
AKTFOTÓ

Mélyenszántó elmélkedésre serkentett a Belkereskedelmi Minisztérium állásfoglalása — az aktfotók ügyében. Mint olvastam: művészi aktfotókkal s ilyen jellegű grafikai és rajzos ábrázolással csak olyan árucikkek reklámozhatók, amelyeknek jellegével, rendeltetésével vagy használati módjával az ilyen képek kapcsolatba hozhatók. Aktfotókkal vagy rajzokkal reklámozni lehet például testápolási cikkeket, de nem használhatók fel — mondjuk — élelmiszerek propagálására.

Hát én bizony nem irigylem a Belkert, ha neki kell eldöntenie, hogy mikor indokolt az aktfotó és mikor nem. Mert ha teszem fel, nem lesz sikeres a kereskedelem tervteljesítése, akkor a vállalatok könnyen azzal érvelhetnek: „Hja kérem, nincs aktfotó, nincs tervteljesítés. Az utóbbi években a vevők annyira megszokták az aktokat, hogy majd bolondok lesznek vásárolni, ha még ezt a csekély élvezetet is megvonják tőlük!"

Az aktfotót a reklámban azért alkalmazták olyan nagy előszeretettel az egyes cikkek vásárlásának serkentésére, mert „minden árucikk jellegével, rendeltetésével vagy használati módjával" (ahogy ezt a Belker megfogalmazta) a csinos, pikáns és nem kevésbé meztelen hölgyek bármikor, bármilyen esetben kapcsolatba hozhatók. Hogy szolid példát említsek: ha egy kertészet a manapság oly divatos kártyanaptár reklámon azt hirdeti, hogy *„A legszebb virágot a legszebb nőnek!"* és a kartonon átlátszó nájlon baby doll-ban, sőt még abban is hiányosan öltözötten kacér reklámhölgy kínálja az ő virágját, akkor mit tehet a Belker? A virág jellegéhez illik a hölgy, a hölgy jellegéhez illik az aktfotó. Az akt, kezében a virággal különben is ismert téma a képzőművészet berkeiben.

Még egy-két példát: Elképzelem például, hogy egy konzervgyár a marhakonzerv dobozára többszínű körbefutó szalagot nyomtat, közepén remekbe szabott aktfotóval, alatta pedig a következő szöveggel: „Jó étvágyat kívánunk a marhakonzervhez is!"

De arra is sor kerülhet, hogy a csinos aktmodellt egy modern, fehércsempés, beépített konyha hokedlijére ülteti a fotós, az asztalon praktikus konyhagépek sokasága. A szöveg: *„Nem lesz szüksége testápolási cikkekre, ha könnyít a munkáján. Modern háziasszony csak szaküzletben vásárol!"* Ha valaki netán azt kérdezné tőlem, hogy minek ide a modell, én rögvest visszakérdezném, hogy minek ide a hokedli? Az aktmodell persze főzhetne túróscsuszát tejföllel, készíthetne akár töltött káposztát is, hogy a diós palacsintáról ne is beszéljek. Az aktmodell lehet hokedlin, állhat a tűzhely előtt, mindenképpen jól mutat.

Még azt is el tudom képzelni, hogy ezután esetleg majd rádióhirdetésekhez komponálnak aktfotókat. Nemrég egy inggyár egyetlen jelmondata keltette fel a figyelmemet a rádió reklámadásában. Így hangzott: „Tulipán a hasikán!" (Utána az ing nevét mondták be, de nem ismétlem meg, nincs szándékomban ingyen reklámmal szolgálni!) Nem nagy képzelőerő kell ahhoz, hogy a kiváló szöveghez remekbe szabott aktfotót készítsenek, napi- és képeslapjaink hirdetéseinek gyarapítására. Pikáns kis hirdetés lenne ez a csiklandós szöveg egy hozzáillő aktfotóval.

Persze, nagy kár lenne, ha a Belker állásfoglalása után a mosdóvízzel együtt kiöntenék a gyereket is: a magyar nép szereti a finom pikantériát, és a nem ízléstelen aktfotókat. A leleményes hirdetők bizonyára keresni fogják a kiskapukat, hogy megkerüljék a Belker ízlésre nevelő elgondolásait, pedig a jó árut aktfotó nélkül is el lehet adni. A rossz áruhoz pedig minek az aktfotó?

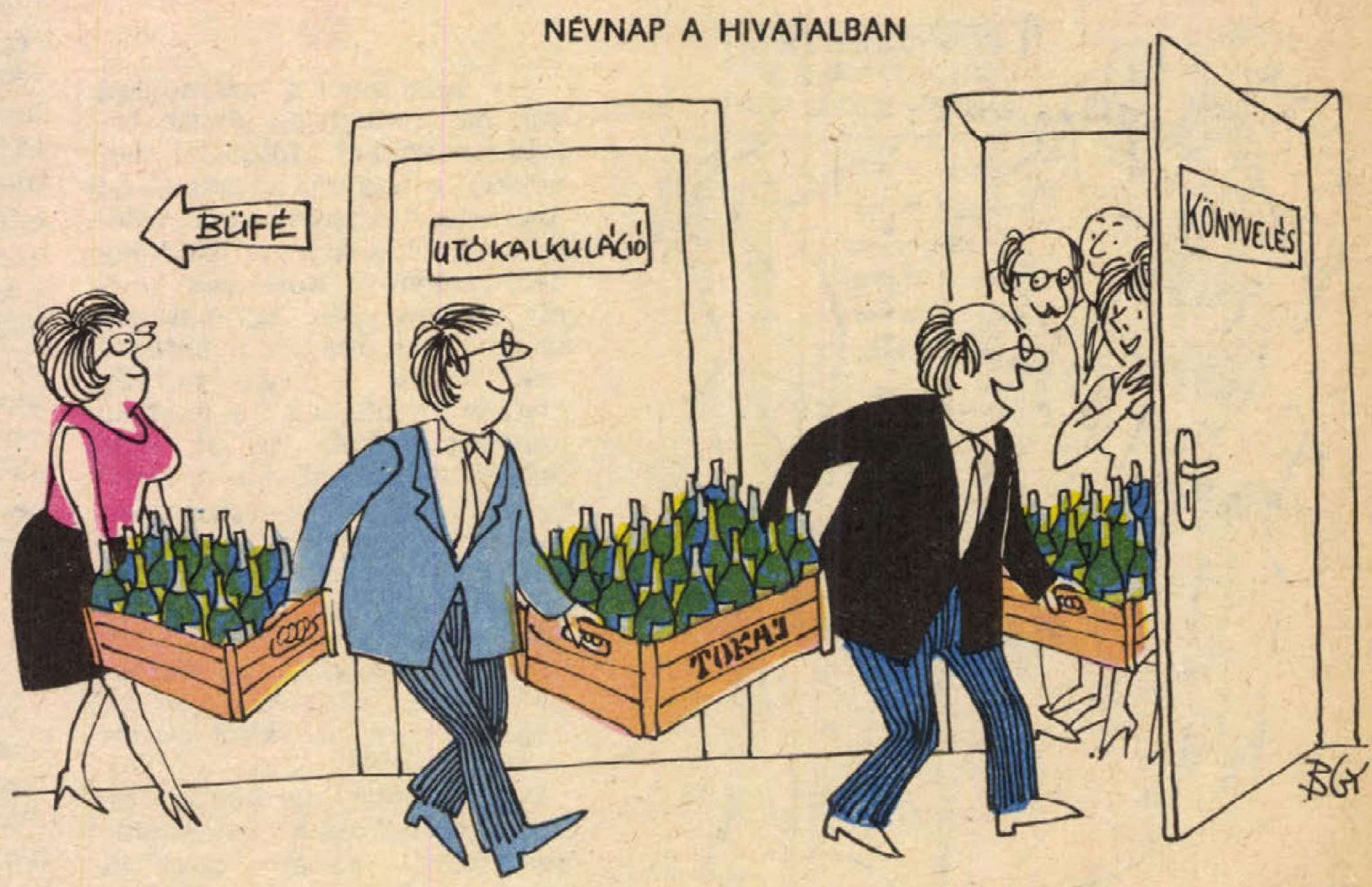
Földes György

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

– Azért ültem dohányzó fülkébe, mert amíg Pestre érünk, a disznótoros felfüstölődik!

NÉVNAP A HIVATALBAN

– Sört nem vettünk, spórolunk!

SZAKEMBER

– Ő fogja az öttusázóinkat lovaglásból felkészíteni az olimpiára!

A FEKETE VÁROS

Csak a tévében ért véget. Itt még folytatódik...

ELNÖKVÁLASZTÁSI ÉV AZ USA-BAN

Az 1972-es „olimpikonok"

(Punch, London)

A SPECIALISTA

INFORMÁCIÓÉHSÉG

Rengeteg baj van az autósokkal.

Miért?

Véleményem szerint azért, mert egy nagyon fontos dologról elfeledkeznek a szakemberek. Elfelejtik megkérdezni a vizsgára jelentkezőket: peches emberek-e, vagy sem? A peches emberek ugyanis veszélyesek. Veszélyeztetik az embertársaikat. Ajánlatos lenne tehát, ha minden jelentkezőtől részletes önéletrajzot kérnének és a pszichológusok — a jogosítvány kiadása előtt — elbeszélgetnének velük: hogyan látják önmagukat? Életük során szerencsések voltak-e vagy pechesek?

Van egy ismerősöm, akiről mindenki tudja, hogy hadilábon áll a szerencsével, vagyis peches, nagyon peches. Kisfiú korában vidáman rollerezett az Akácfa utcában és karambolozott egy tevével. A tevét az Állatkertbe vitték, de útközben ellógott az ápolójától és a sétája során pont összefutott az ismerősömmel, aki pont ott rollerezett az Akácfa utcában. Néhány évvel később, egy kiránduláson, a fejére esett egy rétisas, és amikor bevitték a kórházba, egy meztelen nő harmonikázott a lépcsőházban, mire a mentők — ijedtükben — leejtették a hordágyat és ő legurult a lépcsőn. A menyasszonya — külföldön — férfivá operáltatta magát, de ez még semmi! Egy üzemi kiránduláson — noha egy felhő sem volt az égen — egy villám majdnem agyonsújtotta. A főnöke — miután ígéretet tett, hogy felemeli a fizetését — egy baleset következtében elveszítette az emlékezőtehetségét. De ez még semmi! A lakás, amelyben lakott, porig égett, mert a szomszédban egy piromániás férfi lakott és... Meséljem tovább?

Nos, ez az ismerősöm simán átment az autóvezetői vizsgán és megkapta a jogosítványt.

Három nappal később egy teherautóról leesett egy több mázsás kőszobor — anya, gyermekével — és ráesett az ismerősöm kocsijára. Én egy cseppett sem csodálkoztam ezen, mert biztos voltam benne, hogy ezzel a peches emberrel előbb-utóbb történik valami.

Javaslatom tehát a következő: igazoltan peches ember ne kapjon jogosítványt. Ha javaslatomat elfogadják, kevesebb lesz a baleset, különösen az olyan baleset, amelyben a peches autóvezető pont akkor találkozik egy másik autóval, amikor a vezetőnek pont a szemébe esett egy szitakötő — pont a szemébe és pont egy szitakötő! — és izgalmában eleresztette a kormányt.

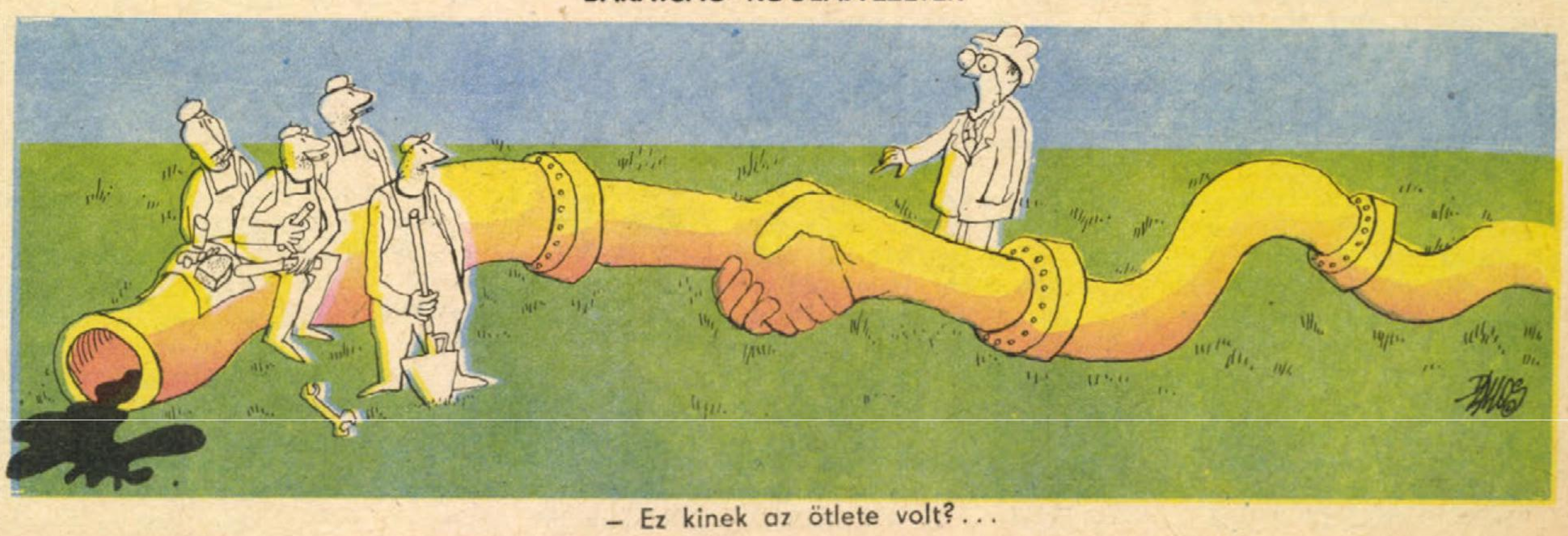
Ha a javaslat kivihetetlen, akkor kötelezzék a gépkocsitulajdonosokat arra, hogy tartsanak maguknál egy részletes önéletrajzot, amelyet az utas elkérhet és indulás előtt elolvashat.

Az óvatosság sosem árt!

Ha az életrajz rendben van és mégis baleset történik, akkor az nagy pech. A legközelebbi életrajzba feltétlenül beírandó!

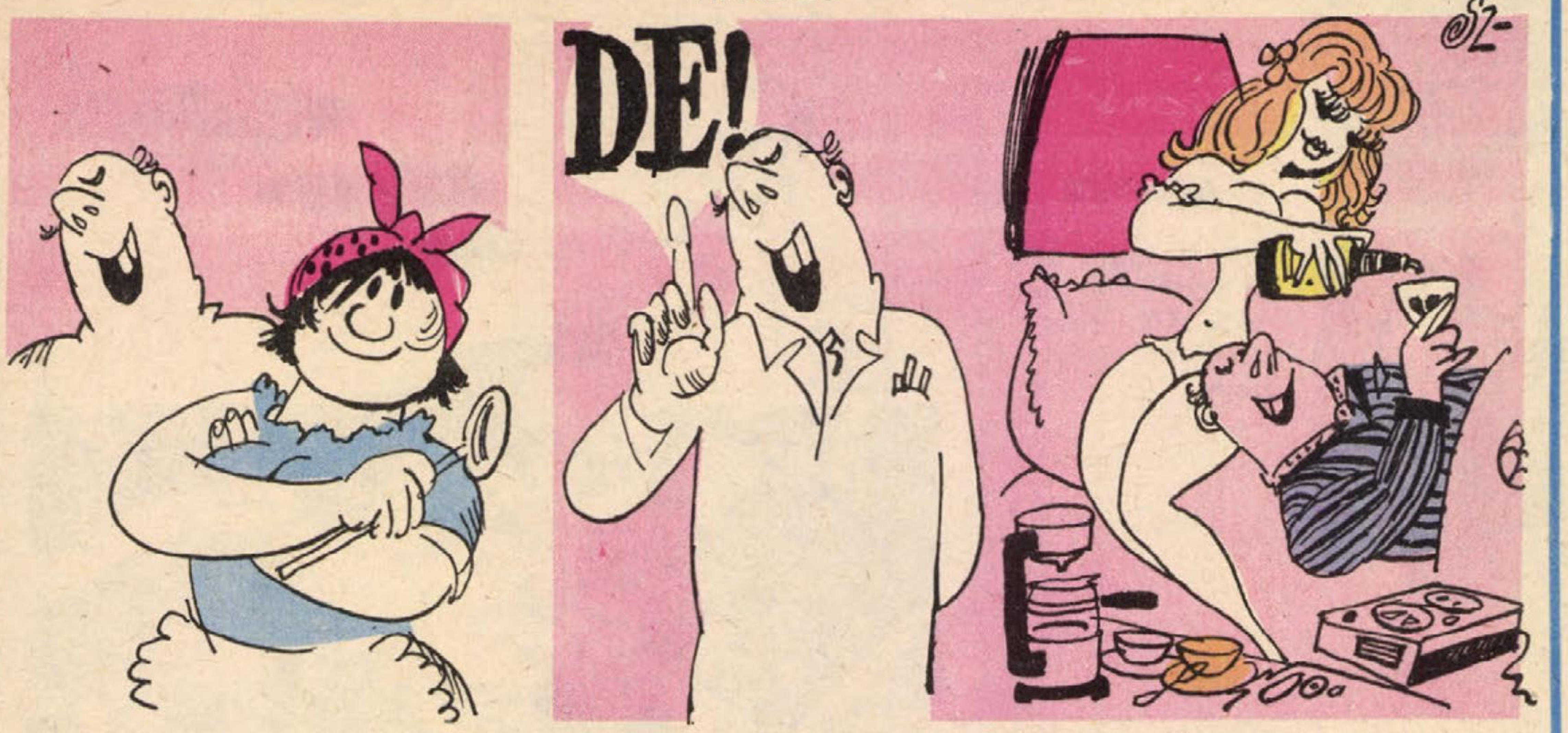
(mikes)

BARÁTSÁG KŐOLAJVEZETÉK

– Ez kinek az ötlete volt?...

HÍRVERÉS

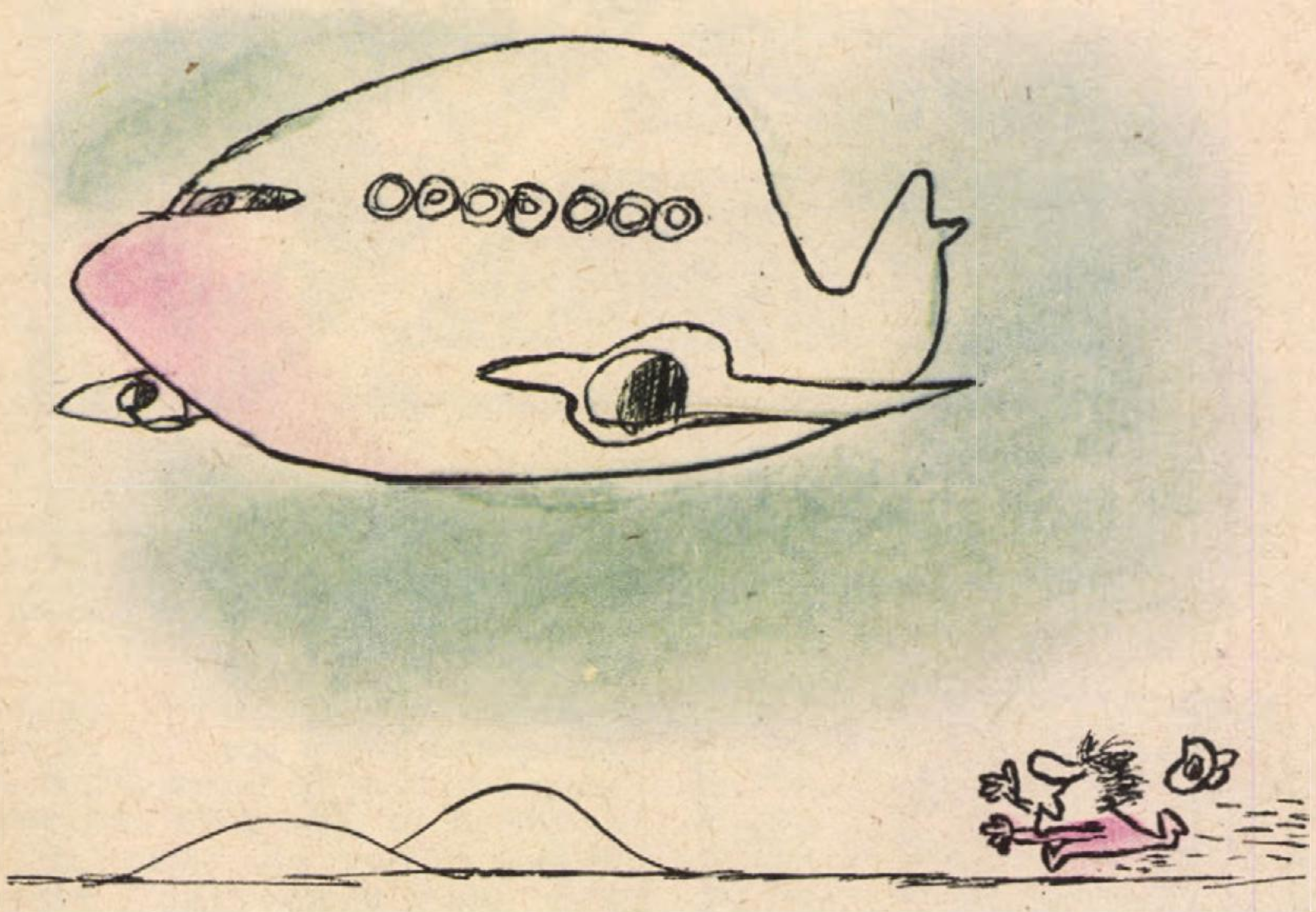
– Kétségtelenül nagyon sok derék, kitűnő feleség van ... ... olyan házias nincs több, mint Mancika a tervosztályról!

FARSANGI KALAND

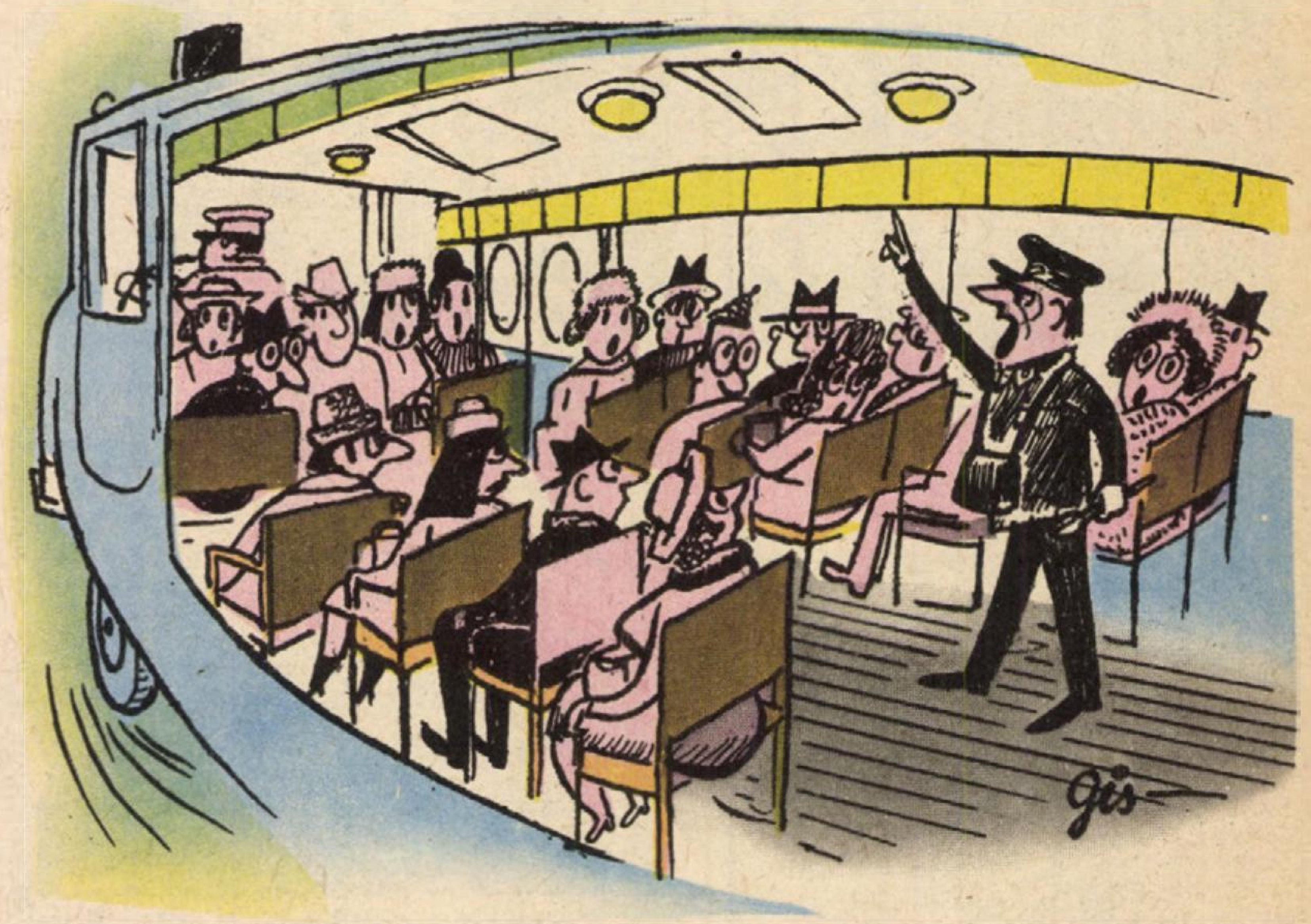
– Bocsánat, ez a földszint kilenc?

RÁDIÓRIPORT

– A külföldi vendég jöjjön vissza! Véletlenül letöröltük a magnóról a búcsúbeszédét!

ABSZOLÚT GYORSJÁRAT

– Figyelmeztetem az utasokat, hogy ez a busz soha, sehol nem áll meg!

HUMORÜGYBEN DR. ALEXITS GYÖRGYNÉL

A Matematikai Kutatóintézet kis szobájában, ahová a kedves titkárnő irányított, egy férfi áll az asztalnak dőlve és telefonál.

— Szép, nagyon szép bizonyítás! — mondja őszinte elragadtatással. — Mit kérdezel?... Ismerem azt is... igen, igen... Nem mondom, az is jó, de ez szebb, sokkal szebb!

A férfi, aki személyesen a kiváló matematikus, fürge mozgású, vidám tekintetű, csöppet sem hasonlít a köztudatban élő és lapunkban is gyakran megörökített matematika professzorokra. Úgy informáltak, hogy már nyugdíjban van, de a kézfogása, mint az aktív sportemberé.

— Bocsánat, de önkéntelenül is hallottam a telefonbeszélgetést. Szeretném hát megkérdezni, hogy lehet egy matematikai bizonyítás — mert gondolom, arról volt szó — szép?

— Úgy, kedves barátom — pattan föl —, ahogy egy regény, vagy egy zenemű. Igen, igen, a matematika művészet. Talán nem szerez olyan sok embernek örömet, mint más művészetek, de művészet.

— Annyiban kétségtelenül igaz ez a „tétel", hogy — miként a költő — a matematikus sem lesz, hanem születik.

— Csak nem mindig veszi észre, hogy matematikusnak született. Én is elég soká zongorázni tanultam és zeneszerzést. Aztán mégis a matematika mellett kötöttem ki. Egy ideig kétségeim voltak, vajon helyesen választottam-e. Szerencsémre megismerkedtem és jó barátságba kerültem Bartók Bélával. Akkor megértettem, hogy a zenéhez ő, a matematikához én értek jobban.

— Azért vallja be, professzor úr, hogy már gyerekkorában is jól számolt.

— Már ne is haragudjon, ön összekeveri a dolgokat. Én nem azt mondtam, hogy a matematika bűvészet, hanem azt, hogy művészet. Minden tiszteletem a fejszámoló bűvészeké, én sajnos nagyon rosszul számolok. Mire — például — rájövök, hogy tizenöt deka sonka árát másfél forinttal fölkerekítették, már hiába is reklamálnék. Elévült az ügy.

— Vagyis a „matek" nem számtan?

— A „matek" — az igen. A matematika azonban mennyiségtan. A matematika logikai formákkal dolgozik, amelyek vonatkozhatnak számokra is.

— És még mire?

— Sok mindenre.

— Talán az is matematikai gondolkodásra vall, ha a mi „szakmánk"-ban egy alapviccbe, mint *képletbe behelyettesítünk időszerű elemeket?*

— Mondjuk... De sokkal felsőbb fokú matematikai gondolkodást tapasztaltam Karinthy Frigyesnél, akinek matematikai érdeklődése közismert volt. Biztosan emlékszik arra az írására, amelyben a férj hazatérve az ágy alatt találja a felesége barátját. Ez így elcsépelt. Ám Karinthynál a házibarát megmagyarázza a férjnek, hogy épp azt mutatja be az asszonynak, mit szól egy férj, ha hazatérve az ágy alatt találja a felesége szeretőjét, aki azt meséli be a férjnek, hogy épp azt akarta bemutatni a feleségének, hogy mit szól a hazatérő férj... és így tovább. No, kérem, ez nem más, mint végtelen regressio, azaz olyan sorozat, amelyben minden tag értéke az előző tag függvénye.

— Ezek szerint sok embernél, a legkülönbözőbb területeken is fel lehet ismerni a matematikai gondolkodást?

— Annyira így van ez, hogy én már meg sem lepődöm. Történt például a jó múltkoriban, hogy az USA egyik városában, Salt-Lake Cityben tartottam előadást. Bevezetőben elnézést kértem hallgatóimtól, amiért az angol beszédem nem éppen tökéletes. Többen fölszóltak és nevetve megnyugtattak, hogy sohse szabadkozzam, Amerikában senki sem beszéli tökéletesen az angolt. A topológiáról beszéltem, ami angolul is topológia...

— És magyarul?

— Magyarul is topológia. Nincs rá jó szó, hacsaknem ez a köznapi fogalmazás: ponthalmazok csavarása.

— Köszönöm, most már értem. (A csudát értem!)

— Ez van! — mondja elnézést kérő mosollyal. — Node mit is akartam mesélni?... Megvan! A saltlakei előadás végén odalép hozzám egy úr és bemutatkozásra nyújtja a kezét. „Molnár Ferenc vagyok" — mondja. Kicsit meglepetve néztem rá, megértette, elmosolyodott: — „Nem ő, hanem egy élő szobafestő és mázoló." Nagyon örülök — válaszoltam és az ilyenkor szokásos sablonnal folytattam: — annak meg különösen, hogy érdekli a matematika. „Affenét érdekel már bocsánat — válaszolta ízes magyar kiejtéssel —, engem ön érdekel, a honfitársam. Szeretném meghívni egy kis beszélgetésre, mert itt nemhogy angolul, de magyarul se beszélnek tisztességesen."

Sólyom László

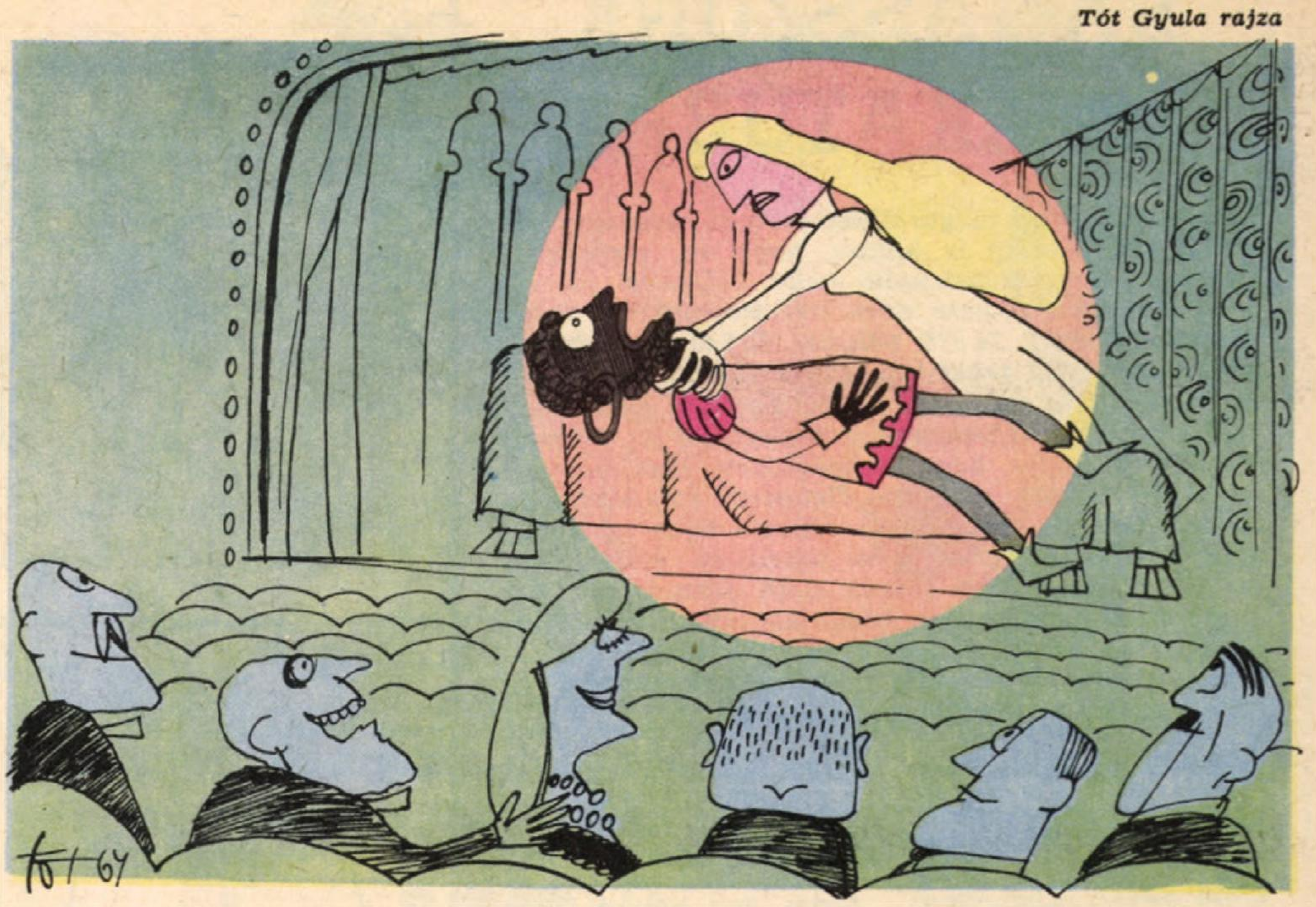
TÉLI VADÁSZAT

– Te vagy az, Micimackó?

OTHELLO RHODESIÁBAN

Tót Gyula rajza

– Csak így engedték előadni…

GALAMBOK

Irigylem a galambokat és egy kicsit dühös is vagyok rájuk. Ez persze sosem csap át tevékeny gyűlöletbe, nem helyezek el lépvesszőket, nem keverek maszlagos nadragulyát az eledelükbe, isten őrizz! Tulajdonképpen még az is örömömre szolgál, hogy ők maguk semmit sem sejtenek ebből a haragból, s egy pillanatra sem vesztik el embertelen nyugalmukat. Attól ők még éppoly higgadtan totyogják végig városunk utcáit és köztereit lúdtalpas lépteikkel.

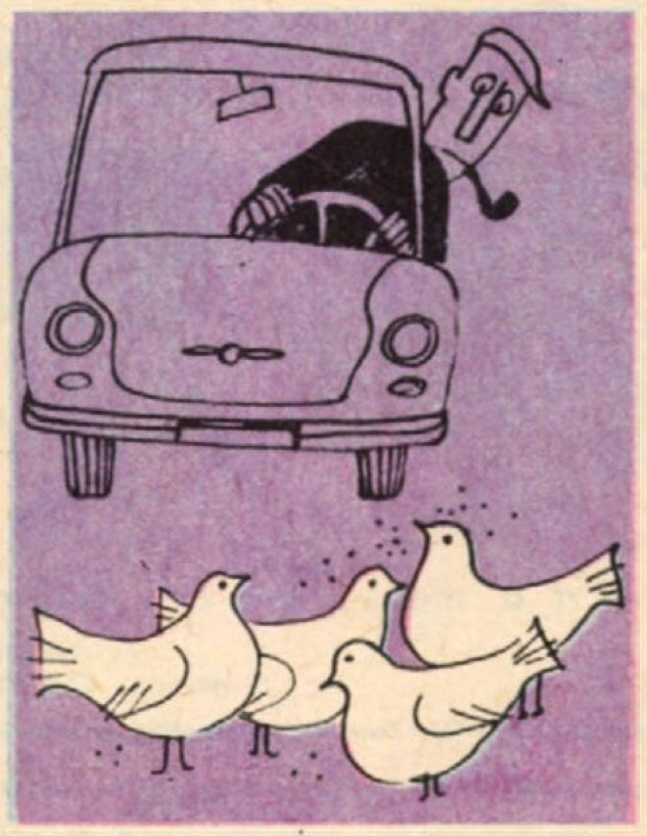
Az idegzetüket irigylem, amely minden bizonnyal a budafoki kábelgyárban készült. Csodálkozom, tapsolok és dühöngök, te jóságos ég, mitől olyan fene nyugodtak ezek a galambok?

Ott settenkednek az úttesten. Lehetetlenség kitalálni, mi az ördögöt matatnak a betonon. A beton fényes és szürke, de még véletlenül sem tartalmaz madári fogyasztásra alkalmas anyagot. Néha odakoppintanak csőrükkel az úttestre, mint afféle hamvába holt és vízszintes harkályok, de ez a tevékenységük is nélkülöz minden értelmet, mert a beton alól ugyan mikor húzhatnak elő gusztusos kukacot, pondrót, pajort s más egyebet? Ahhoz meg puha és tökéletlen a csőrük, hogy a mélyben rejtekező csőtöréseket észlelhessék. Ténykedésük tehát a hasznosság legapróbb elemét sem tartalmazza, ám őket mégis kielégíti, mert teljesen elmerülnek benne és az istennek sem állnának odébb, ha gyalogos, vagy éppen jármű közeledik.

Ki kell kerülni őket.

Az ember nyugodtan tunikán is billenthetné bármelyiküket. Ez természetesen csak fizikai lehetőség, az út, irány és sebesség összetevőiből eredő teória, mert ki az az őrült, akinek eszébe jutna tunikán billenteni egy galambot?

A legnagyobb disznóság viszont, hogy ezt ők is jól tudják. Sőt, idealista módon istentől való joguknak tekintik és eszükbe sem jut, hogy hasonló előzékenységgel viszonozzák, bocsánatkérő mosollyal álljanak

odébb. Bennünket nem lehet tunikán billenteni s aki mégis ilyesmivel próbálkozik, majd megnézheti a kalapját.

Irigylem a galambokat és egy kicsit haragszom is rájuk.

Főként azért, mert állati biztonságérzetükben már teljesen elkényelmesedtek, pohosokká és tunyákká váltak. Csupa beamtergalamb, filiszter-gerle totyog a városban, fontoskodó képpel, nyakát nyújtogatva, csúnya nagy pocakkal. Aktatáskát látok a hónuk alatt, könyökvédőt a szárnyukon. Már-már semmi sem emlékeztet rajtuk a nemes és lenge madári eredetre. A legtöbbjüket már csak Ödön bácsinak, vagy Vigonya kartársnak nevezem magamban.

Indexelek, befordulok, gázt adok. Hirtelen észreveszem, hogy ott osztják az eszüket az úttest közepén. Beletaposok a fékbe, elcsűröm a volánt. Magam is galamblélek vagyok, de nincs olyan benzinbriganti, lóerőgengszter, aki képes lenne feltaszajtani egy galambot. Inkább felszaladunk a járdaszigetre, keresztbeállunk a zebrán, kigyomlálunk egy irányjelzőt.

Ami persze ostobaság, mert egy galambot úgysem lehet elgázolni. A reflexük ördöngős és az utolsó pillanatban mindig elkapják a lökhárító elől azt a tollas feneküket.

Itt van, most is kényelmes és tunya galambléptekkel slattyog odébb az egész társaság. Ügyet sem vetnek rám, csak pikírt megjegyzéseket motyognak maguk elé és fejüket hülyén billegtetve sétálnak fel a járdára.

— Mi van? — ordítok a galambokra. — Talán leesne az aranygyűrű az ujjatokról, ha repülnétek is egy-két métert?

Megállnak a járdán, buta képet vágnak. Egy szót sem értenek az egészből. És akkor hirtelen rájövök: úristen, ezek elfelejtették, hogy szárnyuk is van!

Hát ezért haragszom a galambokra.

Mert más repülne, mint az őrült. Talán a satnya körúti fák csücskére is felszállna, hogy békén tollászkodhassék egy kicsit.

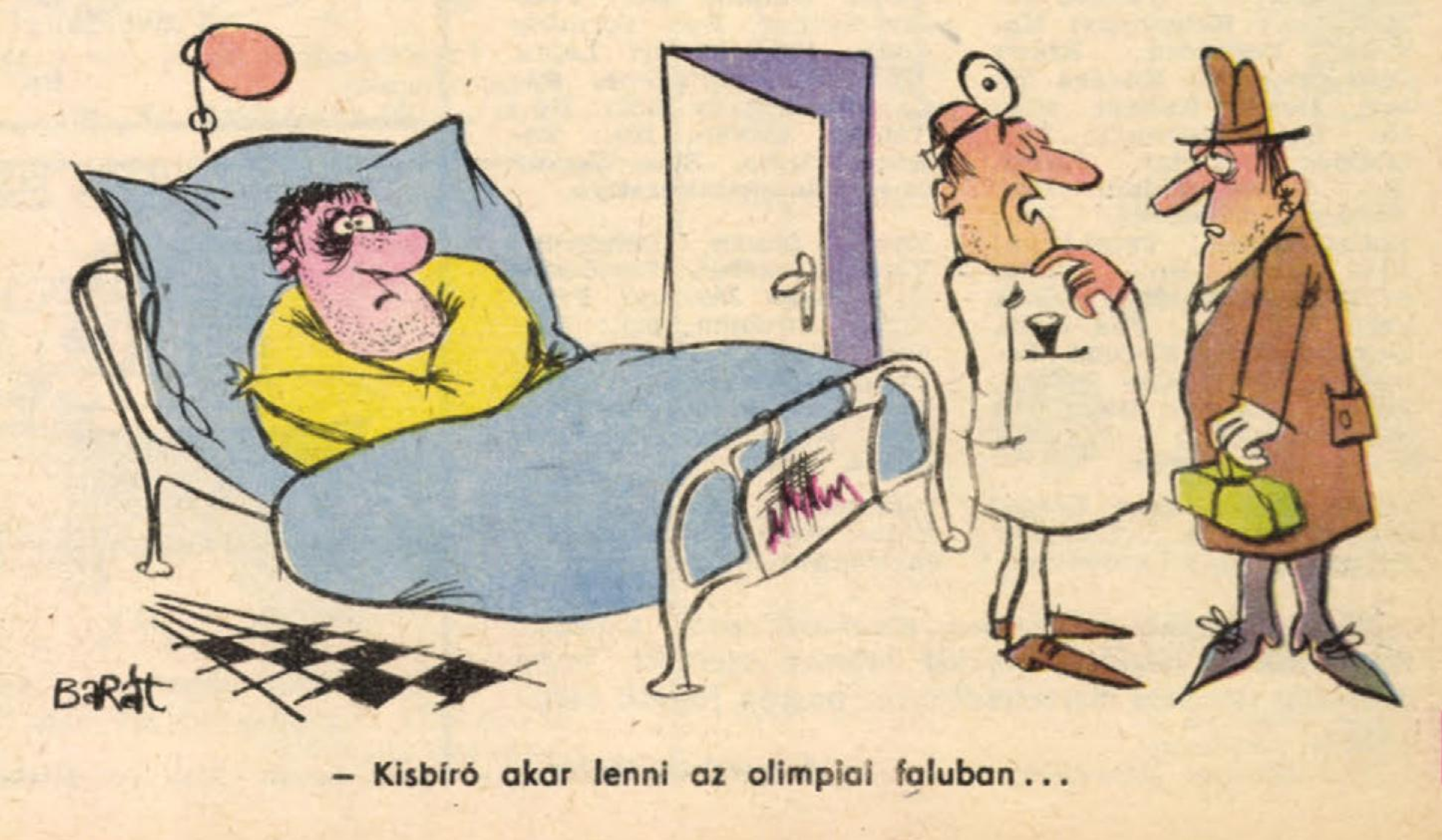
Csakhogy annak meg szárnya nincsen…

Peterdi Pál

FALÁNK KRITIKUS

AZ IDEGKLINIKÁN

– Kisbíró akar lenni az olimpiai faluban…

RAGASSZUNK KARIKATÚRÁT

Sejtettük, hogy pályázatunk felkelti olvasóink érdeklődését, mindig is tudtuk, hogy mi, magyarok, humorérzék és tréfacsináló kedv dolgában jól állunk, de ilyen sikerre nem számítottunk! A megadott határidőig 24 576 pályázó 68 790 pályaművel jelentkezett. Mit tehet ilyenkor a szerkesztő? Egyik szemével sír, a másikkal nevet. Egyfelől örül, hogy sikerült vidám szórakozással mulattatni az olvasót, másfelől sajnálja, hogy a beérkezett hatalmas tömegű jó ötletnek csak egy elenyésző töredékét közölheti. Lehet-e igazságosan dönteni ilyen körülmények között? Aligha. Nem tehettünk mást, mint hogy a legszigorúbb szűrés után fennmaradt 200 egyformán kitűnő ötlet közül sorsolás útján döntöttük el a közlésre kerülő 25-öt, a többi 175 karikatúra beküldőjét pedig nyilvános dicséretben részesítjük. Ezek névsora itt következik:

Appelschoffer József, Pécs; Abonyi Zsuzsa, Kaposvár; Adorján Domokos, Sopron; Andor Csaba, Bp.; Albán Frigyes, Bp.

Bozsó István, Jászberény; Barták László, Bp.; Bakos István, Baja; Balázs György, Bp.; Bruckner Anna, Bp.; Bodorkás Imre, Gyöngyösfalu; Bányai János, Makó; Borda Jajosné, Bp.; Bírós István, Bp.; Baksányi Nándor, Bp.; Balázs Lászlóné, Bp.; Bíró János, Bp.; Beyer István, Győr; Bruckner Miklós, Bp.; Bíró Gábor, Bp.; Bárd István, Bp.; Bencsik Ildikó, Baja; Balás Géza, Bp.; B. Szimhardt Katalin, Bp.; Buncsák Henrikné, Bp.; ifj. Bőhm Ferenc, Bp.; Béres Jánosné, Békéscsaba; Bakonyi Sándorné, Bp.

Czegle László, Nyíregyháza; Czrepka Zoltán, Bp.; Csontos István, Bp.

Dévay Károly, Bp.; Domoszlay Erzsébet, Kápolna; Derzsy József, Eger.

Eltér István, Bp.; Engler Lőrinc, Bp.; Erdélyi István, Bp.; Érsek László, Gyöngyös.

Farkas Tamás, Bp.; Fritz József, Bp.; Fáklya László, Bp.; Földvári László, Bp.; Füstös Lászlóné, Százhalombatta.

Gallyas Béla, Sajószentpéter; Grolusz Vince, Bp.; Gyula Ferenc, Bp.; Guba József, Balassagyarmat; Gáspár Csilla, Bp.; Gerőcs Imre, Miskolc; Gulyás Dóra, Borsodbóta; Gregor Magdolna, Kuncsorba.

Herceg József, Bp.; Hegedűs Erzsébet, Bácsalmás; Horváth István, Bp.; Hevesi Csaba, Bp.; Horváth Mária, Bp.; Hegedűs Ferenc, Szeged; Hidvégi Mária, Pusztavám; Honfi Péter, Bp.; Hadobás József, Szeghalom.

Jenes Éva, Sárospatak; Jámbor János, Veszprém; Józsa Zoltán, Szeged: Jäger Elza, Bp.

Kovács Sándor, Bp.; Kiss Ferenc, Bp.; Karácsony Sándor, Bp.; Kövesdi Kálmán, Bp.; ifj. Kalmus József, Bp.; Kelenhegyi Katalin, Debrecen; Kerny Imre, Sopron; Kovács Tibor, Makó; Kalmár Miklós, Bp.; Kurnyák Éva, Miskolc, Kertai József, Bp.; Koréh Zoltán, Bp.; Kovács Sándorné, Bp.; Koltai László, Tatabánya; Kiss Mária, Bp.; Krauth Béla, Hosszúhetény, Kuminecz Edit, Bp.; Kis Gabi, Dunaharaszti; Korona Ferencné, Bp.; Kiss István, Balástya; Kerek Béla, Törökszentmiklós; Kőfalusi Richárdné, Szeged.

Lülley Anna, Bp.; László Sándorné, Bp.; Lendvay Ferencné, Bp.; Lantos Pál, Bp.; László Éva, Bp.; Lévay Bertalan, Bp.; Littler Ferenc, Pécs.

Madarász Istvánné, Bp.; Müllner Jenő, Bp.; Mezei Endre, Bp.; Máriási János, Komárno; Molnár Rezső, Bp.; Markó Tiborné, Bodajk; Marics László, Belezna; Mayer Zoltán György, Bp.; Mondi Tibor, Bp.; Mezei Ágnes, Bp.; Mácsai Zoltán, Komló; Mendrei György, Bp.

Nagy Lajos, Bp.; Nagy Ilona, Bp.; Nagy Gábor, Debrecen; Németh Béla, Bp.

Oláh Tibor, Felsőzsolca; Oszlopy László, Bp.; Oszikovszki Béla, Zalaegerszeg; Ócsai Mártonné, Miskolc.

Petrik Józsefné, Bp.; Polányi Zoltán, Bp.; Puzsér Andrásné, Bp.; Palásti Ferencné, Kecskemét; Pállai Béla, Bp.; Pálffy Zsuzsa, Gödöllő; Pósalaky Sándor, Debrecen; Paszternák Judit, Tállya; Pataky Béla, Bp.; Papp Mária, Bp.; Pálvölgyi Csaba, Pécs; Pataky Ferenc, Nagykanizsa.

Rőczei János, Bp.; Raj Sándor, Bp.; dr. Rácz Elemérné, Bp.; Rácz Éva, Cibakháza; Ruda Gyula, Bp.; ifj. Radics István, Bp.; Rábai Ágnes, Bp.

Schrammel Vilmos, Sárisáp; Sift Tibor, Sopron; Spann Endréné, Bp.; Sarlai Zoltán őrv. Sopron; Simon Barabásné, Bp.; Sárdi Egon, Bp.

Dr. Sztáray Mihály, Bp.; Szuromi László, Komló; Szentkuti Judit, Gyula; Szép Tibor, Nyíregyháza; Szebeny Katalin, Mosonmagyaróvár; Szepesy Ferenc, Oroszlány; Szepesi Gyula, Bp.; Szmetana Klári, Veszprém; Széplaki Katalin, Kazincbarcika; Szabó Árpád, Bp.; Szabó Annamária, Lajoskomárom; Szender Pálné, Bp.; Szegi Éva, Bp.; Szilágyi László, Bp.; Szentgyörgyi József honv. Kaposvár; Szabó József, Szeged.

Tátrai Katalin, Bp.; Trellay Sándor, Bp.; Tormásy Judit, Bp.; Tóvári Lajos, Bp.; Teke Istvánné, Pápa; Toplánszky Béla, Bp.; Temesy István, Bp.; Takács Csaba, Bp.; Tevely Imre, Balatonakarattya.

Varga István, Debrecen; Varga Erzsébet, Tápiószöllős; Varga Jánosné, Pécs; Virág Zoltánné, Bp.; Velkei János, Füzesabony; Varga Gábor, Bp.; Vámosi László, Győr; Vezér Mátyás, Kaposvár; Wanderer János, Bp.

Zantleitner Tibor, Tata; Zoltai Judit, Bp.; Zelei Béla, Szeged.

Megköszönjük pályázóink elismerő sorait s végül értesítjük a közlésre került ötletek szerzőit, hogy 200—200 forintos tiszteletdíjukat postán fogják megkapni.

A szerkesztőség

SZIGORÚ APA

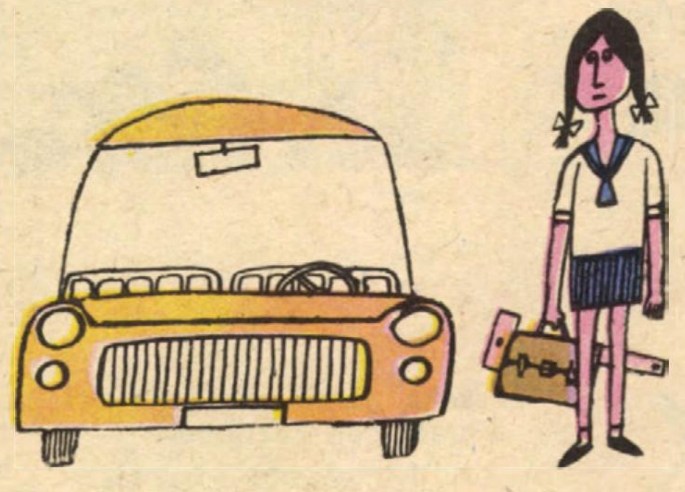
– Kislányom, aztán nyolcra itthon légy!
(Pataky Zoltán, Székesfehérvár, Gárdonyi Géza út 11.)

KI HALLOTT ILYET?

– Ha még egyszer ilyen vacak konyakot kapok, felmondok!
(Mong László, Bp. VII., Péterfy Sándor u. 44.)

CSÖKKEN A JOGOSÍTVÁNYHOZ SZÜKSÉGES KORHATÁR

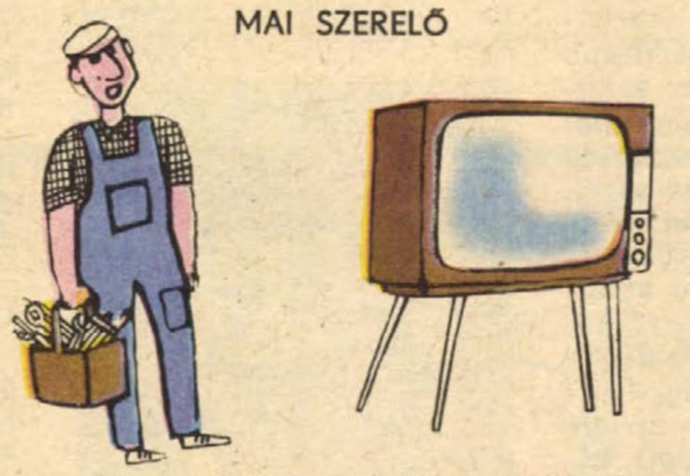
– Ejnye! Hát nem a suliban felejtettem a slusszkulcsot!?
(Papp Istvánné, Budakeszi, Vöröshadsereg u. 136.)

SZORGALOM

– Ki hordta ide ezt a rengeteg homokot?
(Papp Istvánné, Budakeszi, Vöröshadsereg u. 136.)

MAI SZERELŐ

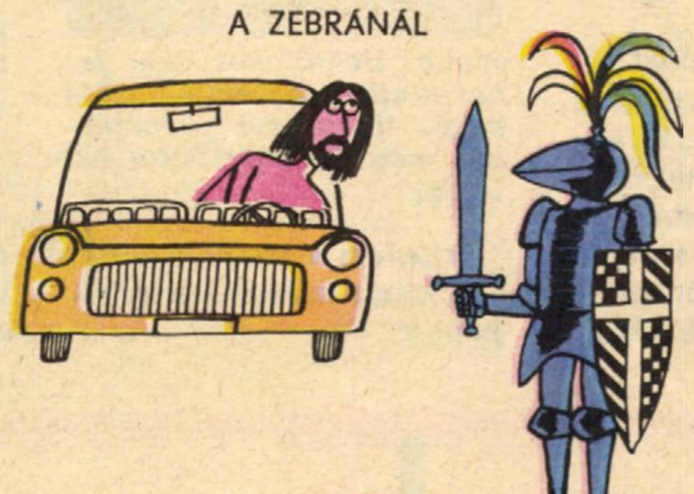
– Ezt a mosógépet kell megjavítani?
(Jancso György, Sopron, Csarnok u. 1.)

EGYENJOGÚSÁG

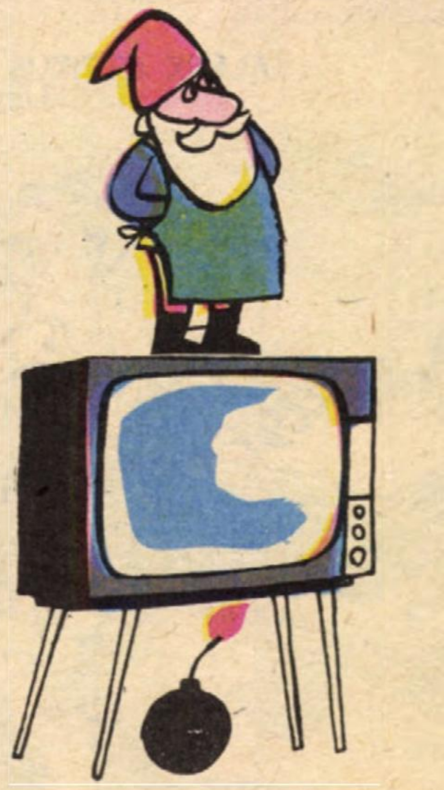
(Huszár Antal, Győr, Bacsó Béla út 45.)

A ZEBRÁNÁL

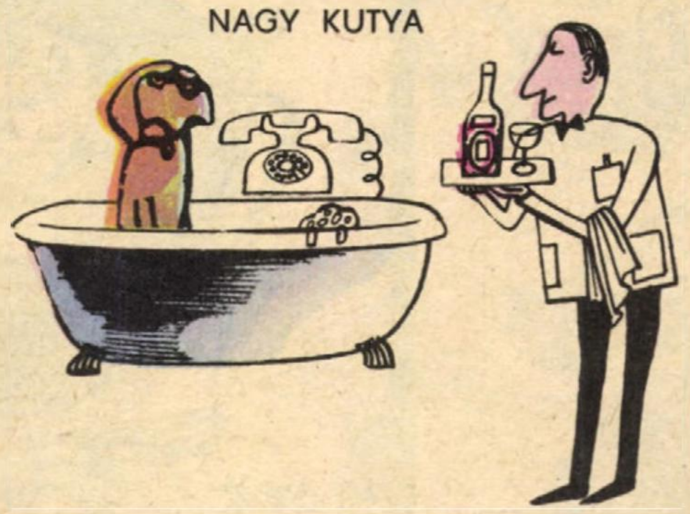
– Hová megy, vitéz úr?
– A túloldalra!
(Pratte György, Bp. VII., Garay tér 9.)

KÉT LEGYET EGY CSAPÁSRA!

(Nagyváradi Péter, Bp. XIII., Teve u. 45.)

NAGY KUTYA

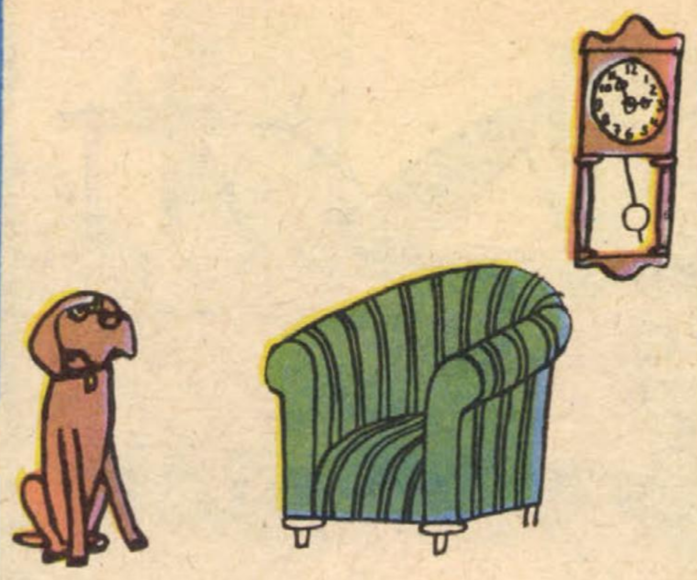
(Széll Imre, Miskolc I., Aulich u. 5.)

BOLDOG KUTYA

– Öt perc múlva lejár a munkaideje, és végre visszaülhetek a fotelba...
(Fábján Margit, Bp. XII., Fodor u. 22.)

AGGÓDÓ BARÁT

– Öt perc múlva három, és még nincs itthon!
(Dr. Baranyay Attila, Bp. XII., Pagony u. 7/a.)

PERSPEKTÍVA

– Ezek az autók lassan már minden helyet elfoglalnak!
(Göndös József, Pilisliget, Deák utca 35.)

ÉSZAK-ÍRORSZÁGBAN

– Nem győz söpörni az ember!
(Pataki György, Várpalota II., Hősök tere 17.)

BEATKORSZAK

– Lejöhetsz, abbahagytam...
(Vlajku György, Keszthely, Festetics u. 5.)

VÉGRE!

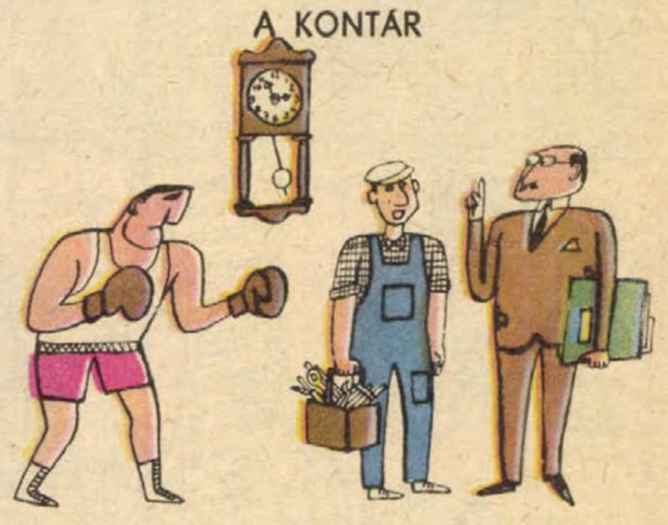
– Átöltözhetsz, nagyapa, elmentek a vendégek!
(Izsák Attila, Pécs, Páfrány u. 29/b.)

KISSÉ KÉSŐN

– Ön hívott szerelőt?
– Igen. De még 1526-ban...
(Józsa Imre, Pécs, Pf. 248/41.)

A KONTÁR

– Nos? Sikerült megjavítani?
– Csak részben. A negyedeket és feleket az óra üti, az egészeket pedig ez a fiatalember.
(Nógrádi Pál, Bp. V., Vitkovics M. u. 9.)

A FŐ KÉRDÉS

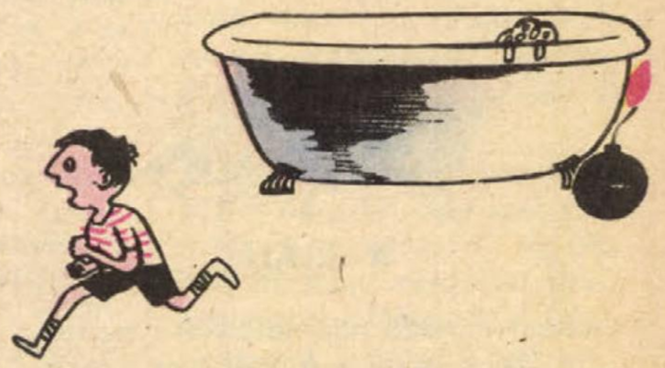
– Csak tudnám, milyen valutája van!?
(Salamon Vilmos, Bp. XIII., Pozsonyi út 11/b.)

EGY ÉLETÚT

(Faragó Tamásné, Bp. XII., Csaba u. 16/a.)

POLITECHNIKA

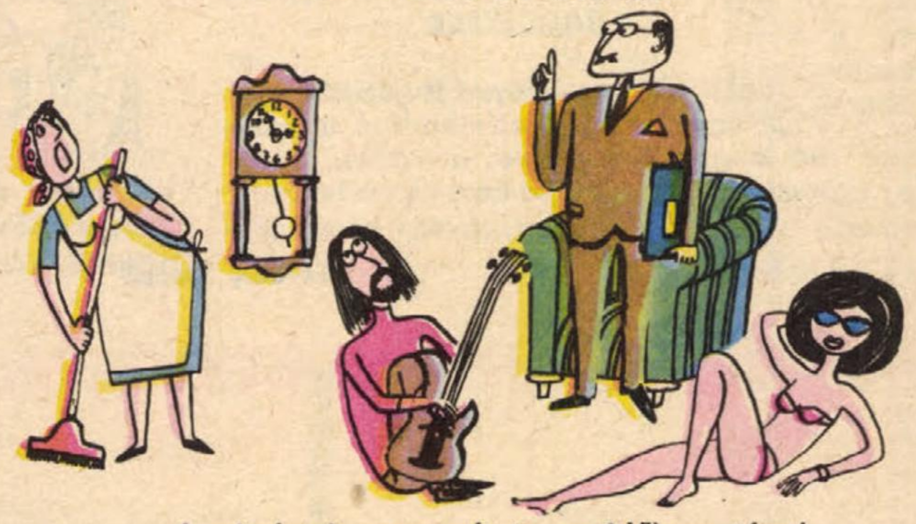
– Na, a mai fürdésből sem lesz semmi!
(Kassay Gábor, Pécs, Marx út 21.)

BIZTONSÁG!

Amíg a férj úszik...
(Budaváry Tibor, Bp. II., Frankel Leó u. 6.)

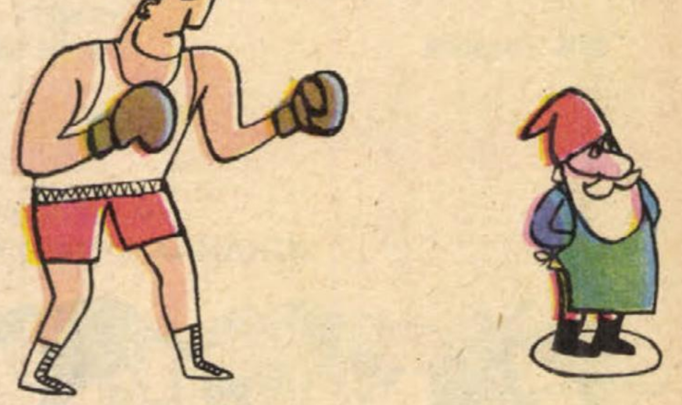
CSALÁDI MUNKASZERVEZÉS

– Anyátoknak sose volt jo az időbeosztása!
(Nagy Tiborné, Bp. XI., Szabolcska Mihály u. 5.)

MILYENNEK LÁTJÁK HÁZASTÁRSUKAT?

A FELESÉGEK:

Ilyen volt... ...és ilyen lett!

A FÉRJEK:

Ilyen volt... ...és ilyen lett!
(Ferencz György, Debrecen, Ispotály u. 21.)

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

(Dr. Sallai János, Szeged, Bécsi krt. 37—39.)

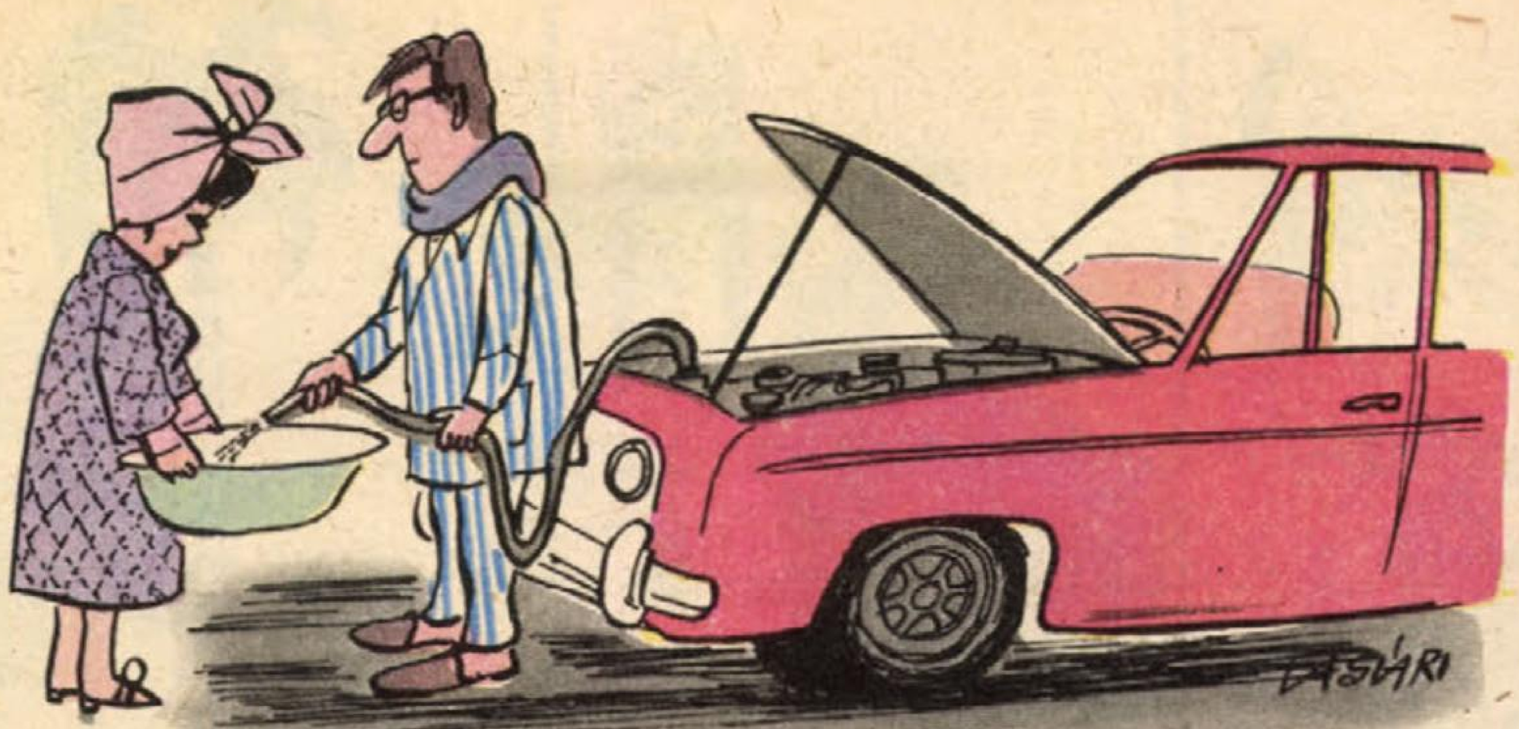
JÓ KIS KIFOGÁS

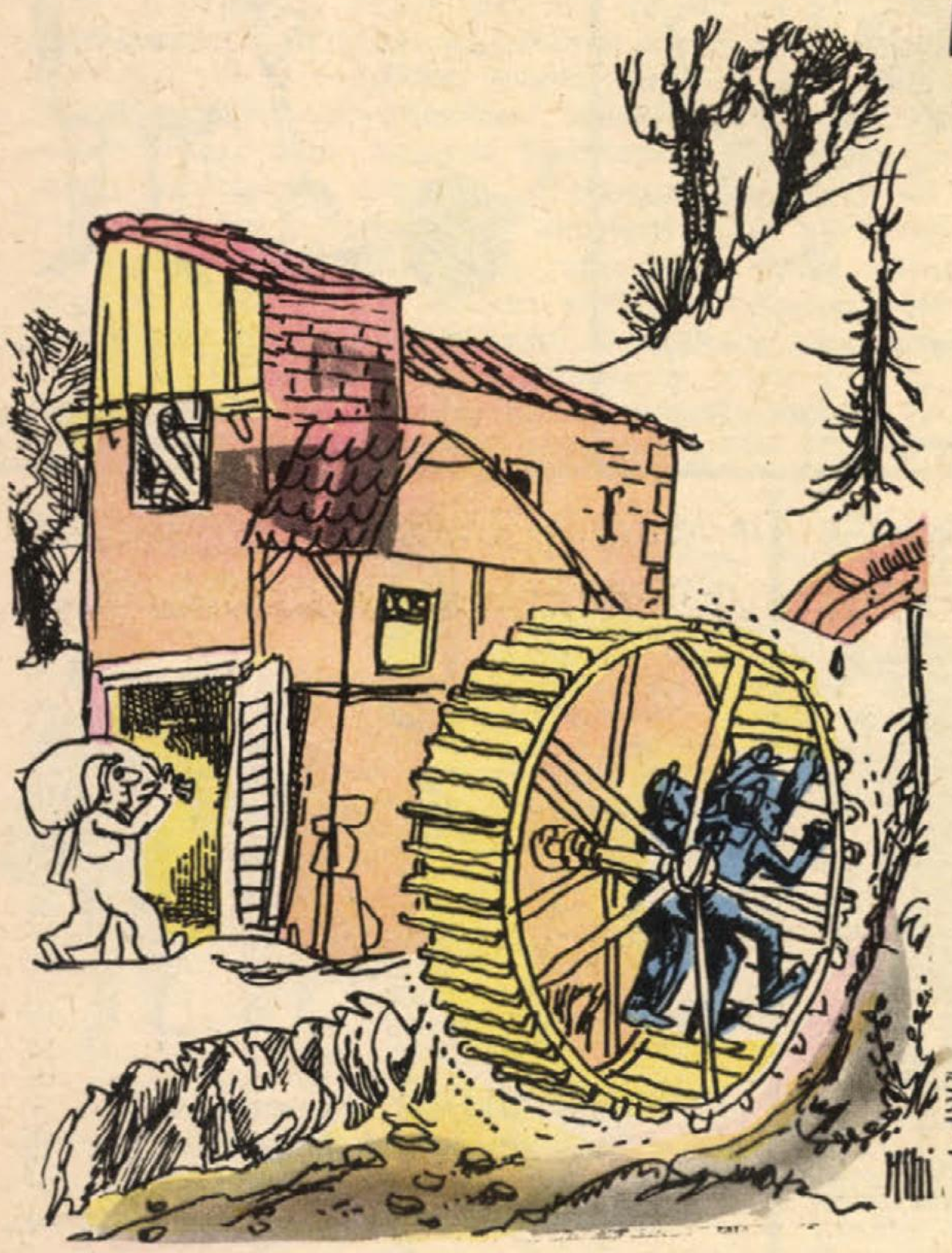
– Miért nem mégy már mosakodni, kislányom?
– Mert a Várnai bácsi nem rajzolt csapot a kádhoz...
(Malonyay Szabolcs, Bp. VII., Marek József u. 35.)

VÍZÁLLÁS

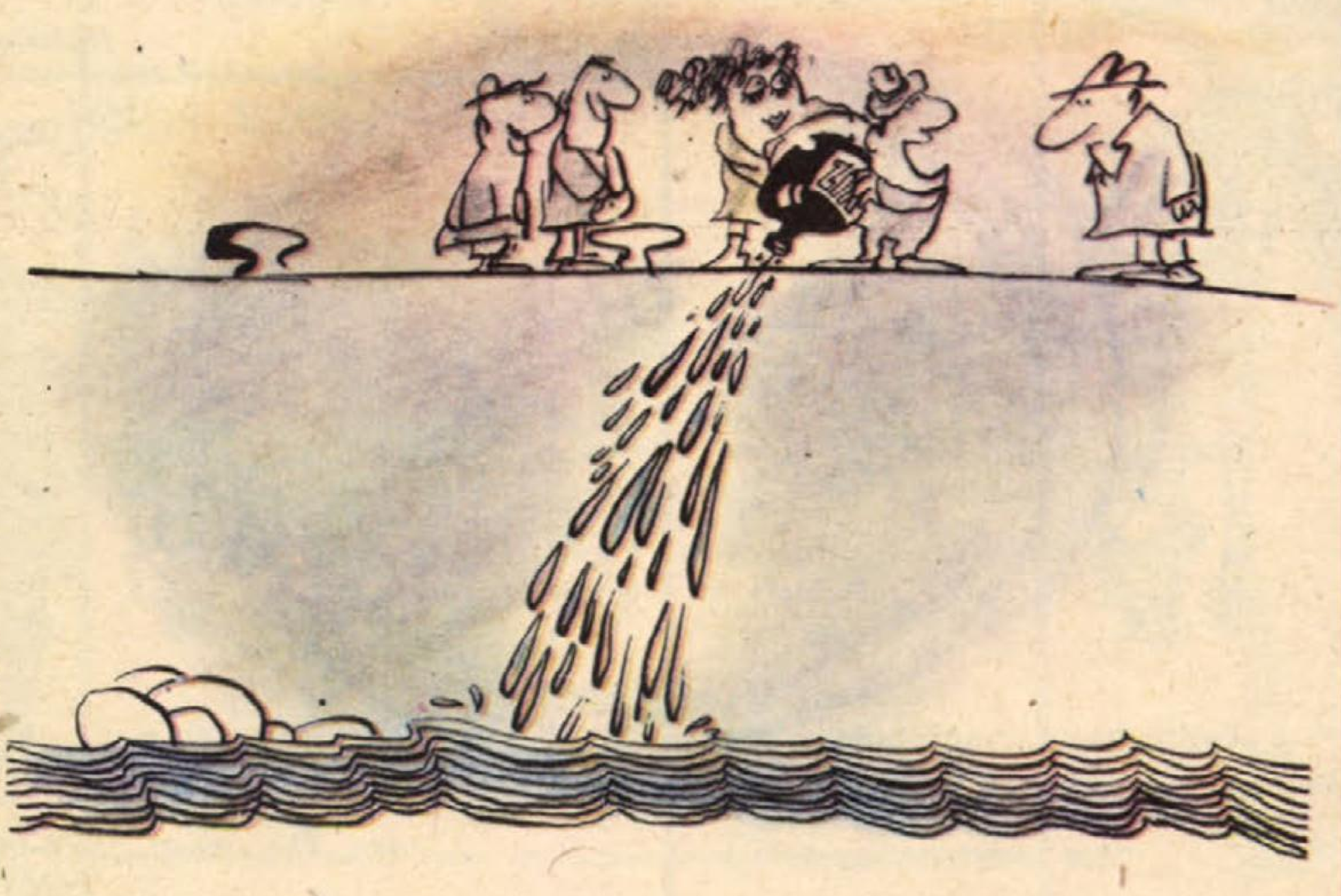
LELEMÉNYES HÁZASPÁR

KÉNYSZERMEGOLDÁS

A DUNÁNÁL

– Társadalmi munkában gyűjtöttünk kútvizet bele!

SZILÁNKOK

TÁVIRAT

X. megszövegezte a harminc szavas esküvői dísztáviratot, aztán a kitöltött blankettát személyesen vitte el az ünnepelteknek. Így gyorsabb és olcsóbb.

KÉRELEM

Külföldi barátom most kérelmezi a magyar állampolgárságot. Indoklás: együltében meg tud enni öt cseresznyepaprikát.

SZÜLŐI PANASZ

— A fiamnak, sajnos, részt kell vennie minden tornaórán. Ő ugyanis a tornatanár.

ZSÚFOLTSÁG

A táncos-szórakozóhelyen a portás még a zenekart is alig akarta beengedni.

FIZETÉS

— Az én férjem a mások fizetését az utolsó fillérig hazaadja — mondta büszkén a markecoló felesége.

HÁZASSÁG

Nem minden lány szeretne férjhez menni, de minden feleség szeretne egy jó férjet magának.

ABSZOLÚT UDVARIASSÁG

Az udvarias és figyelmes vendég meg sem érkezik.

ILYEN IS VAN

— Maga két hónap óta semmit sem dolgozik. Miből él?
— Hogyhogy miből? Hát a fizetésemből.

Galambos Szilveszter

4 KIS VERS

A HIVATAL

Ahol minden nap találkozni szokott
a főnök talpa s a beosztott nyelve,
mély részvétedet fejezd ki, barátom:
ott a tisztesség el van már temetve.

HOL VOLT, HOL NEM VOLT...

Volt egyszer egy kérvény,
s elnyelték az akták.
Egy bélyegzőpárnán
alszik az igazság.

A KARRIERISTA

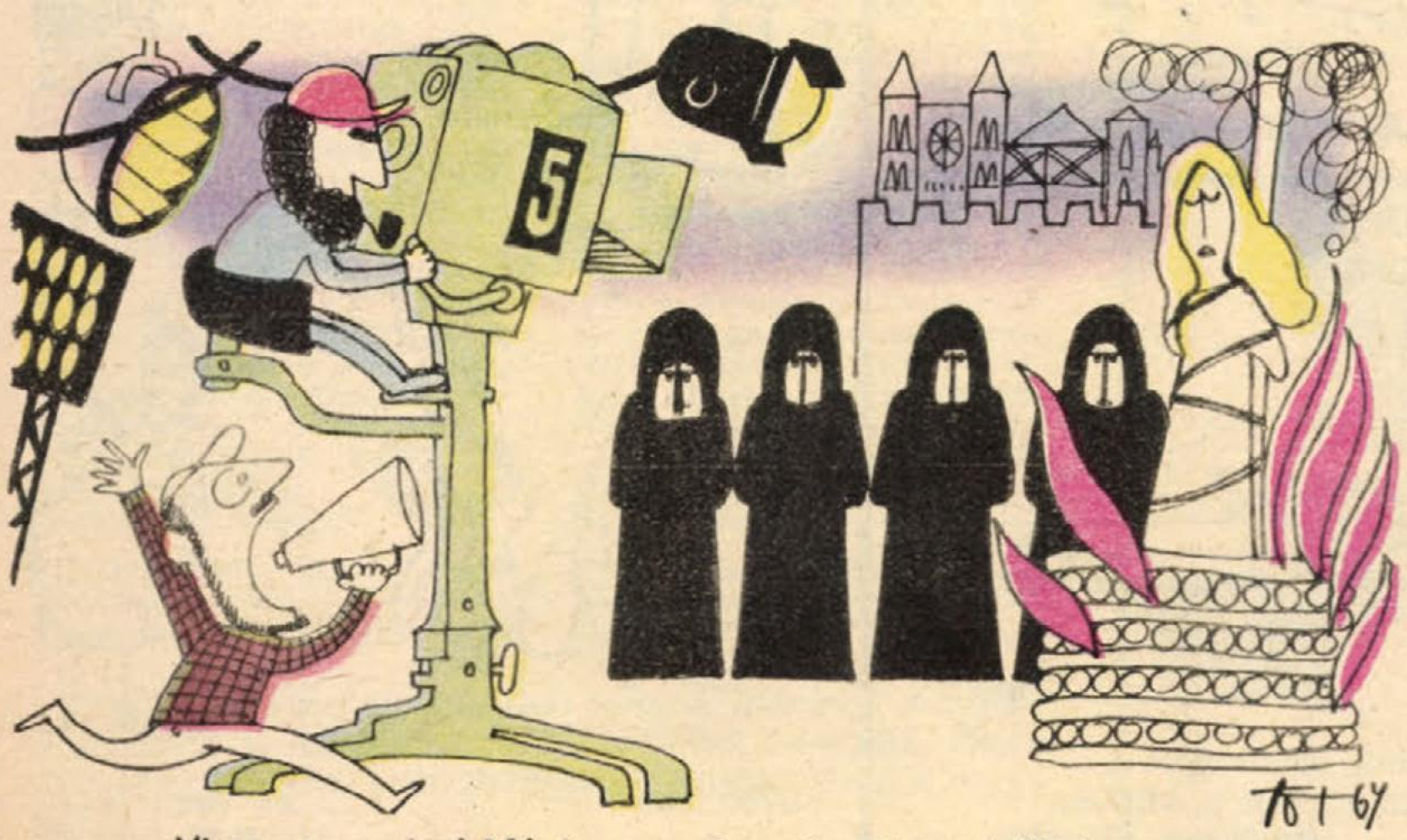
Tudja, kinek kell előre köszönni,
tudja, mikor kell kimenni s bejönni,
tudja, mikor kell leülni s felállni:
így jut előbbre, történhet akármi.

A TALPNYALÓ

A főnök előtt rezgőnyárfát játszik,
vagy úgy remeg, mint viharban a drót,
de megsegíti fegyvere: a nyelve,
mert ő húzza a t a l p a l á v a l ó t !

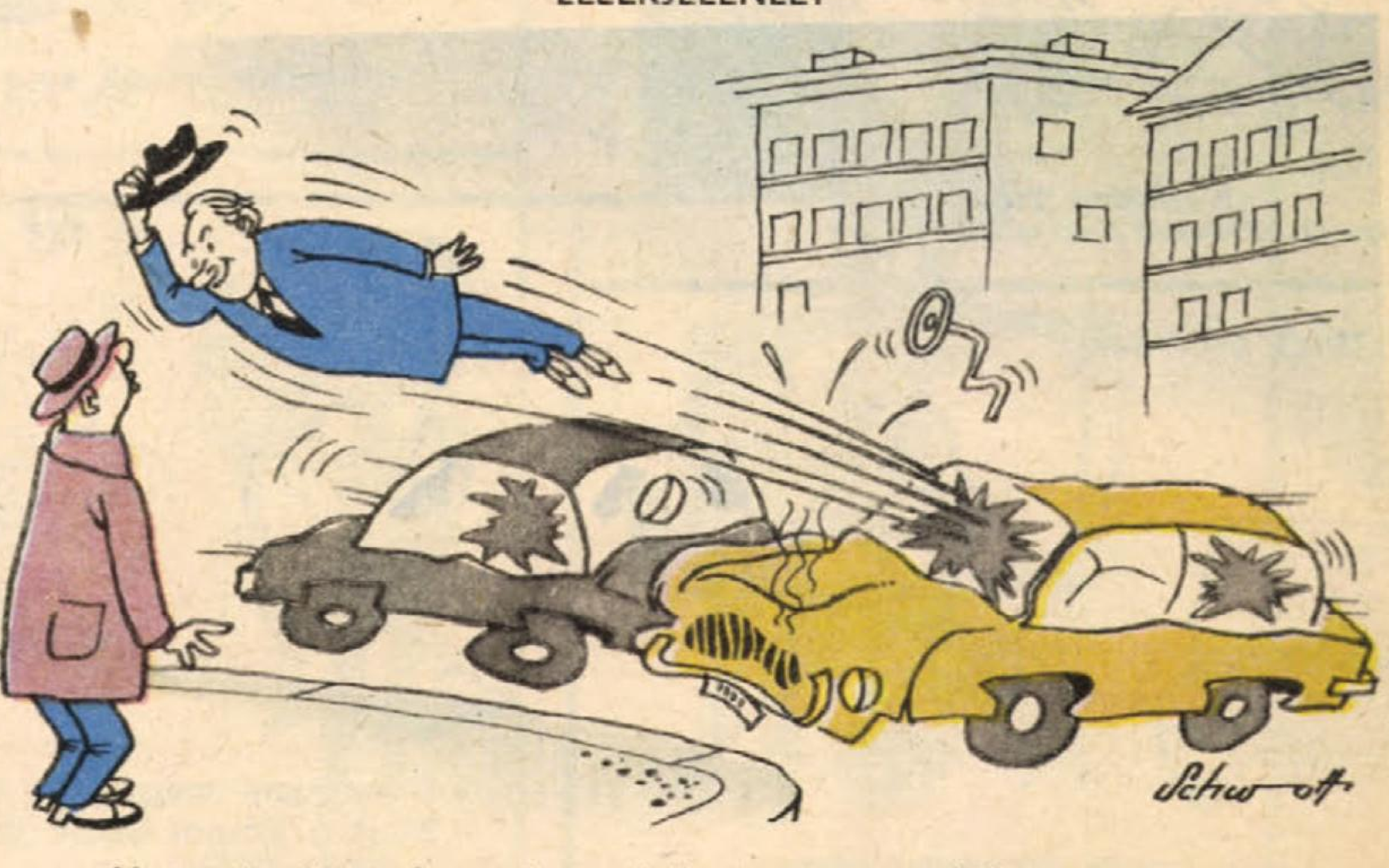
Székely Dezső

JOHANNA A MÁGLYÁN

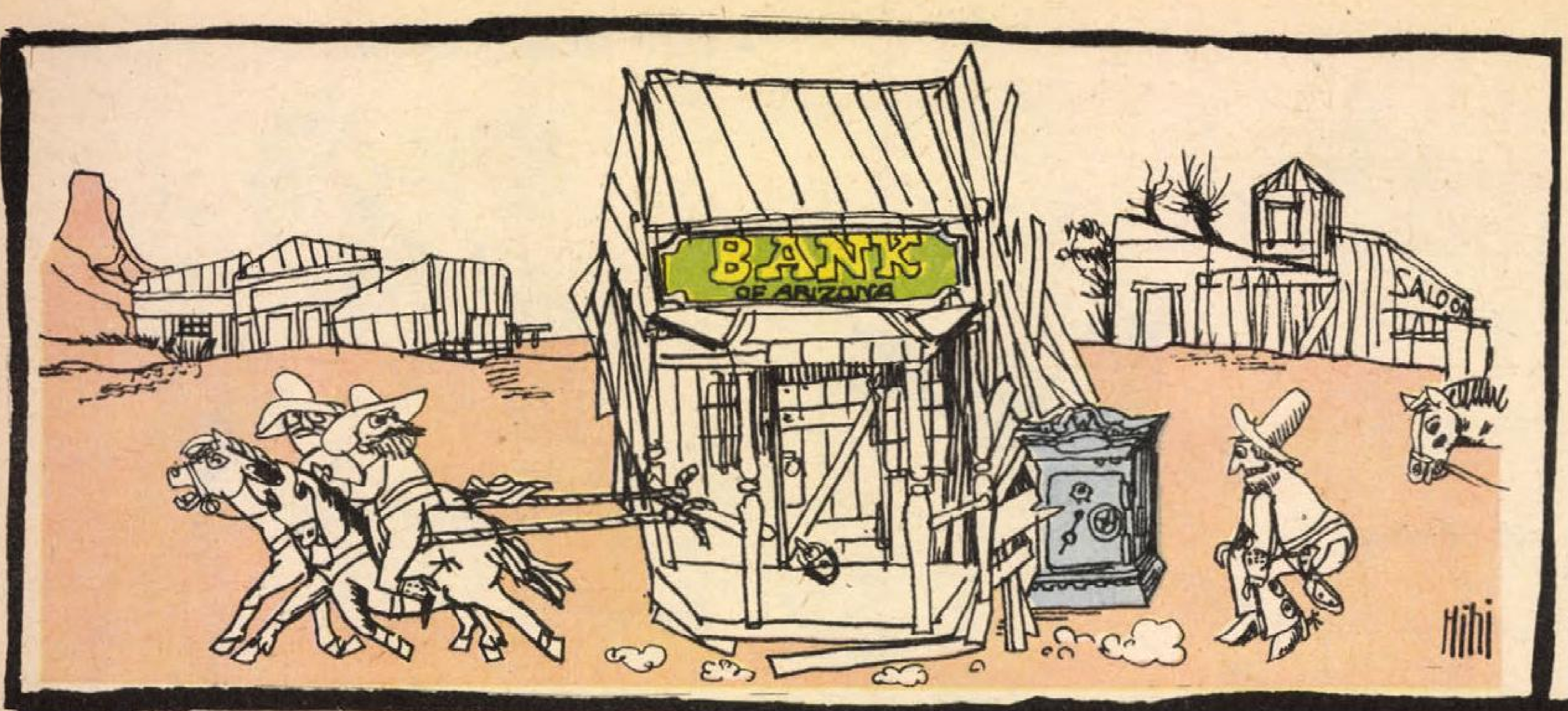
– Vissza az egész! Mégis a szexis vaitozatot csináljuk meg!

LÉLEKJELENLÉT

– Uram, ön látta, hogy én szabályosan mentem! Legyen a tanúm!

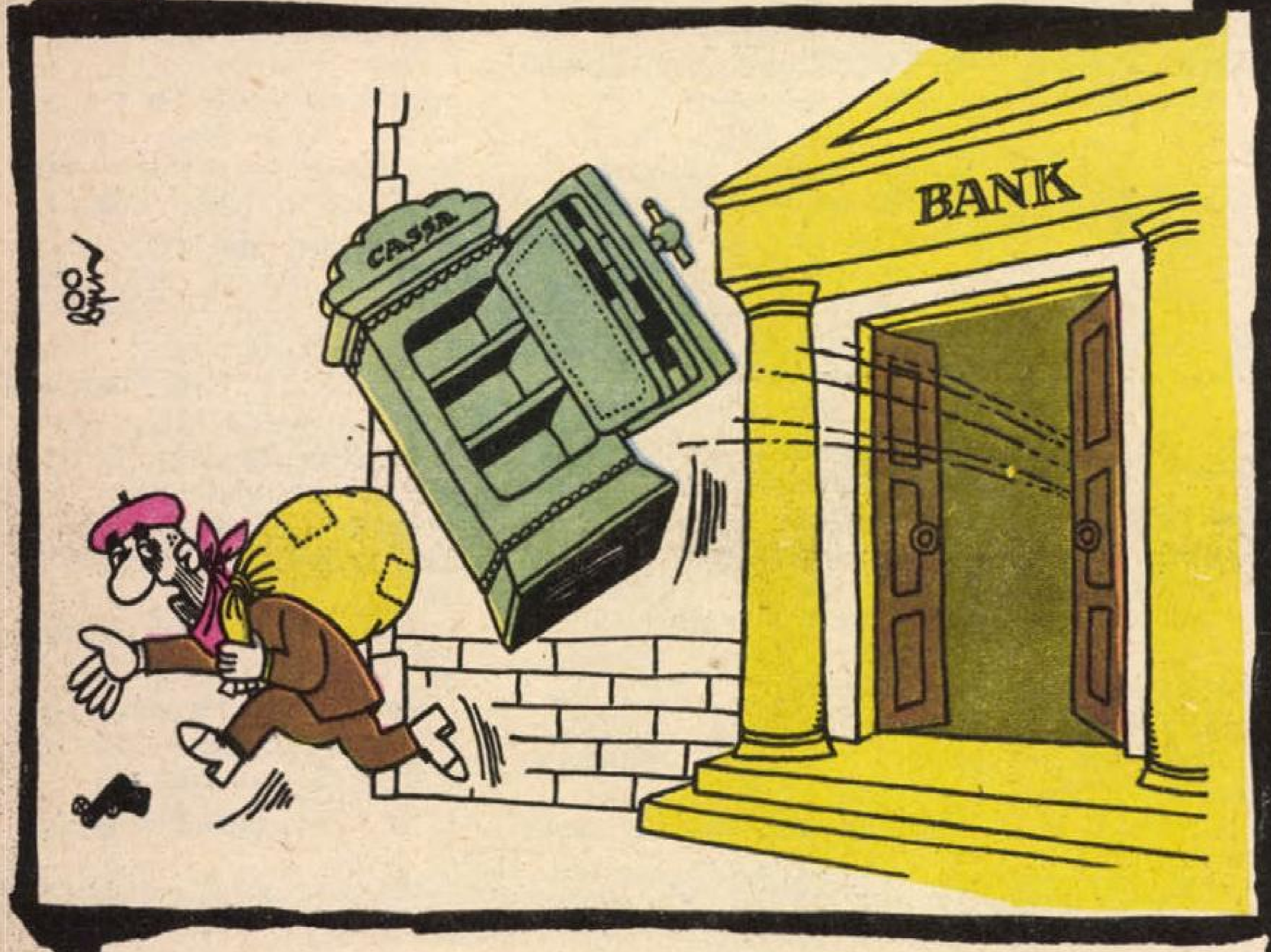
BANK

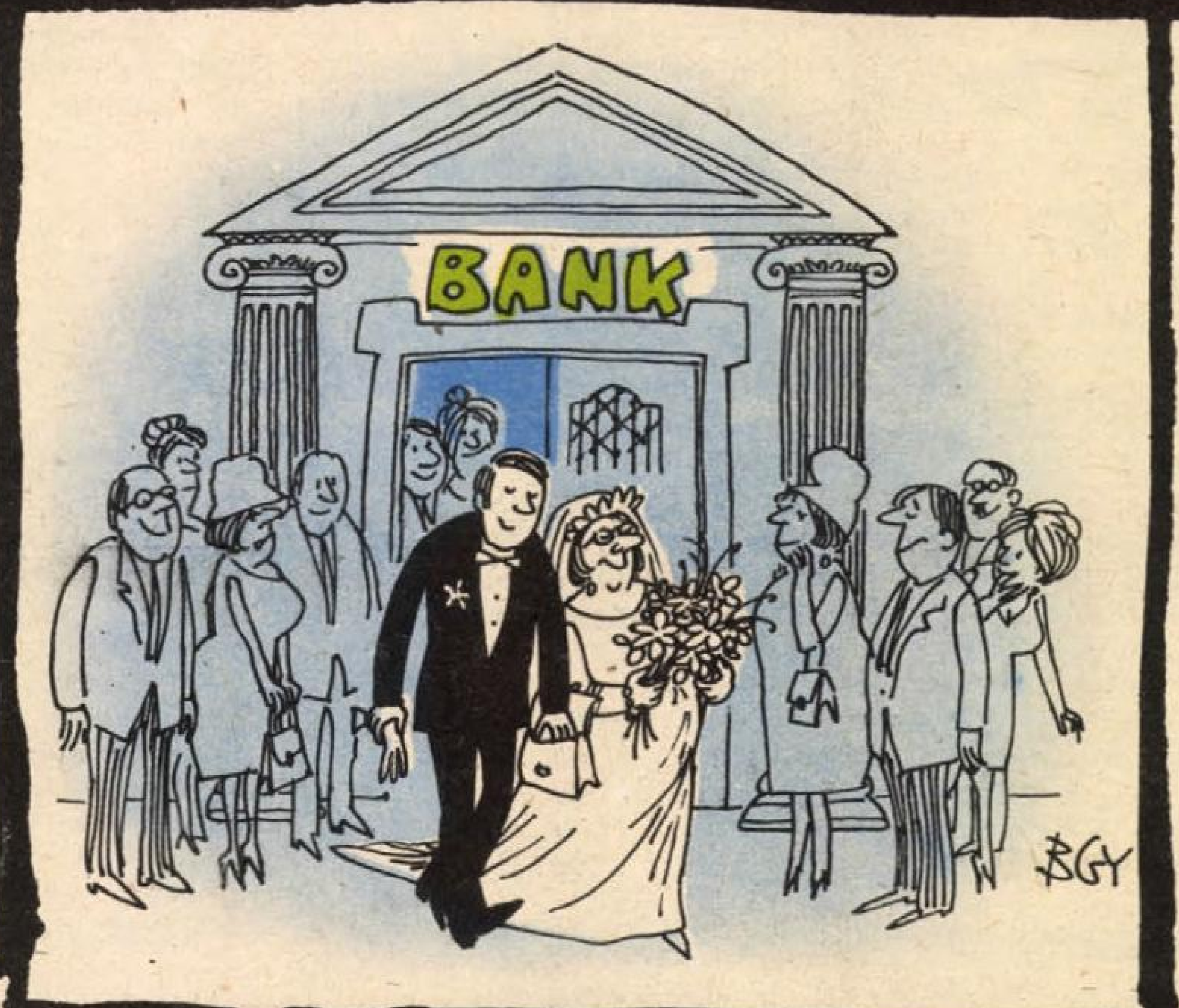

HEGEDŰS, SZŰR-SZABÓ, VÁRNAI
BALÁZS-PIRI, BRENNER, FÜLÖP,
DALLOS

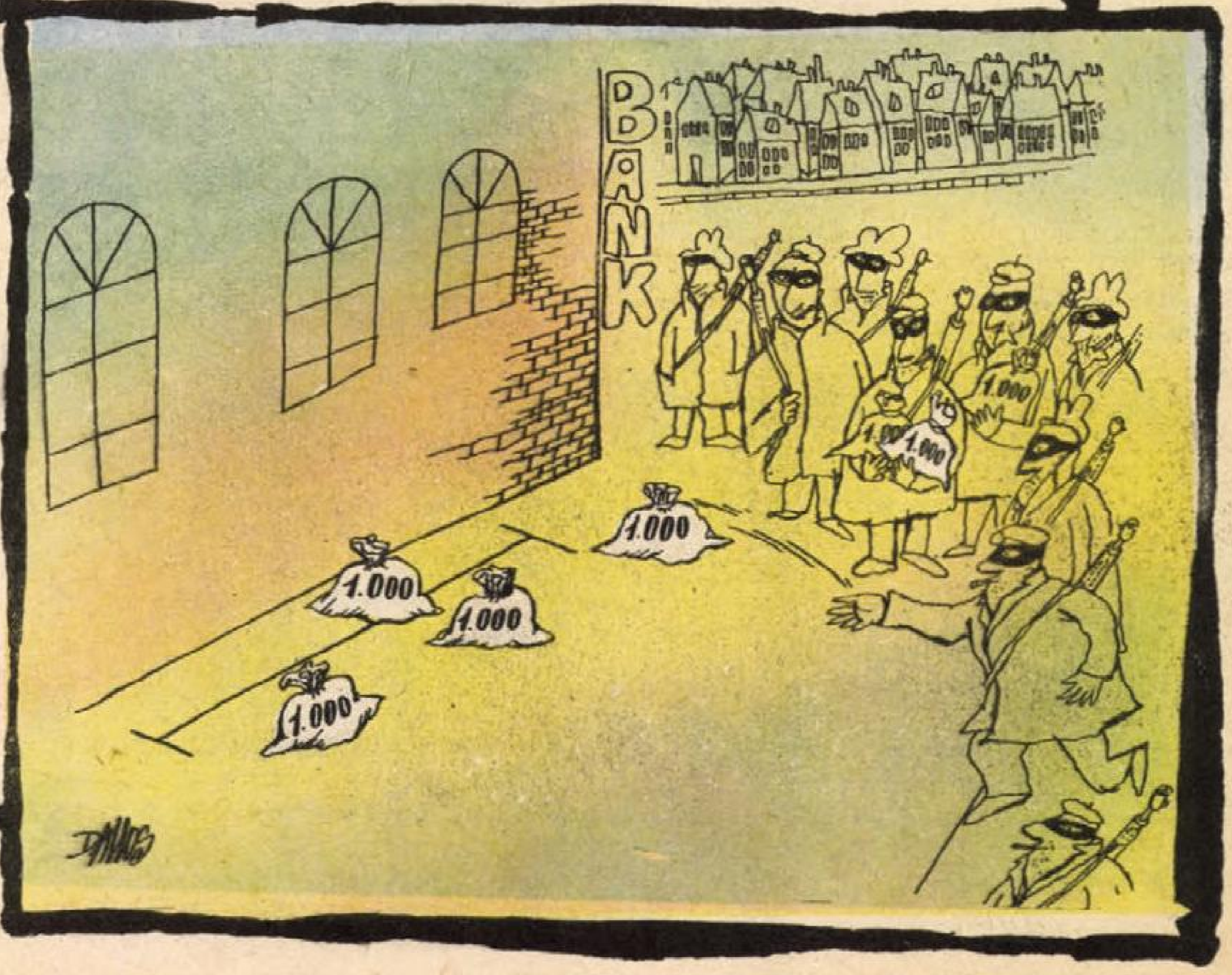

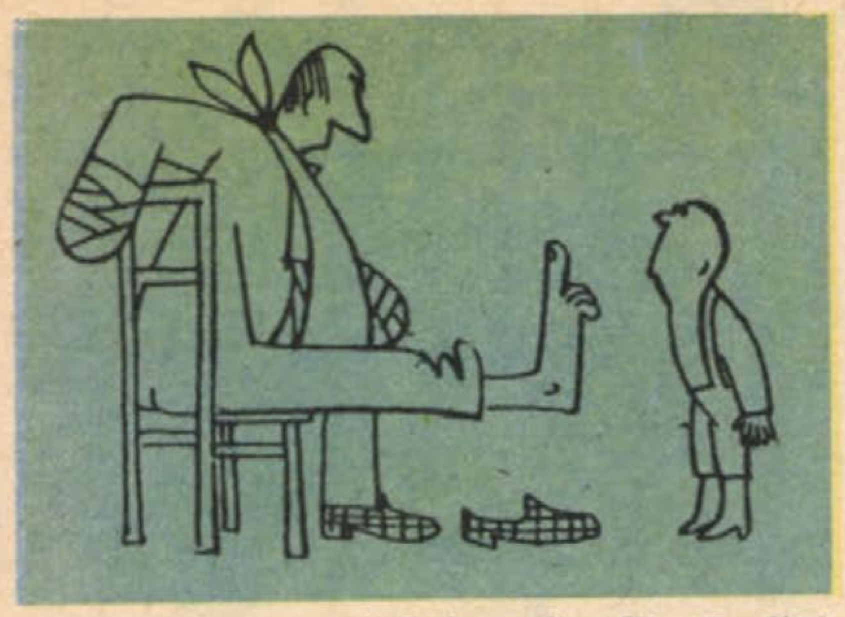

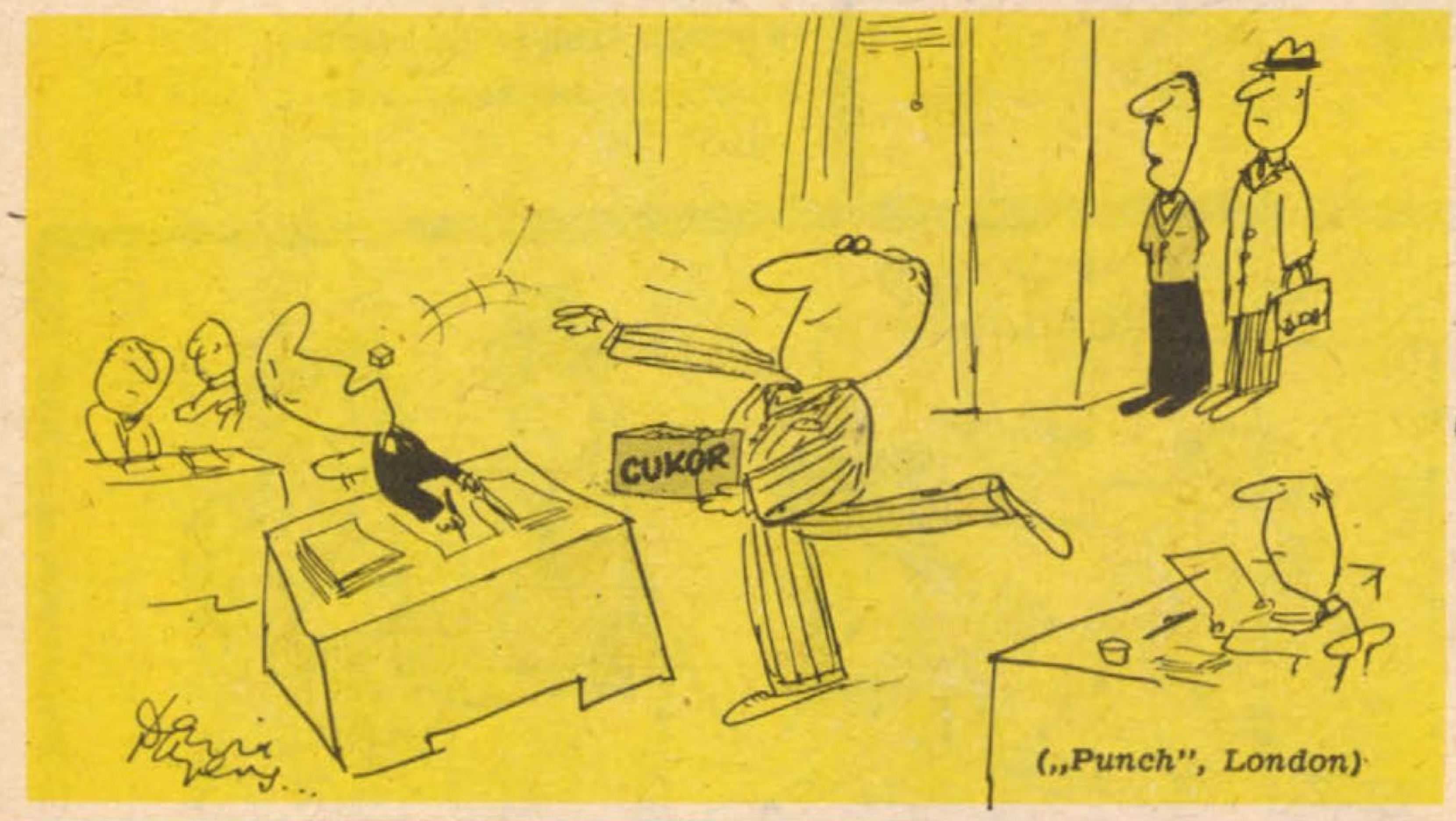
IMPORT HUMOR

GONDOS NEVELÉS

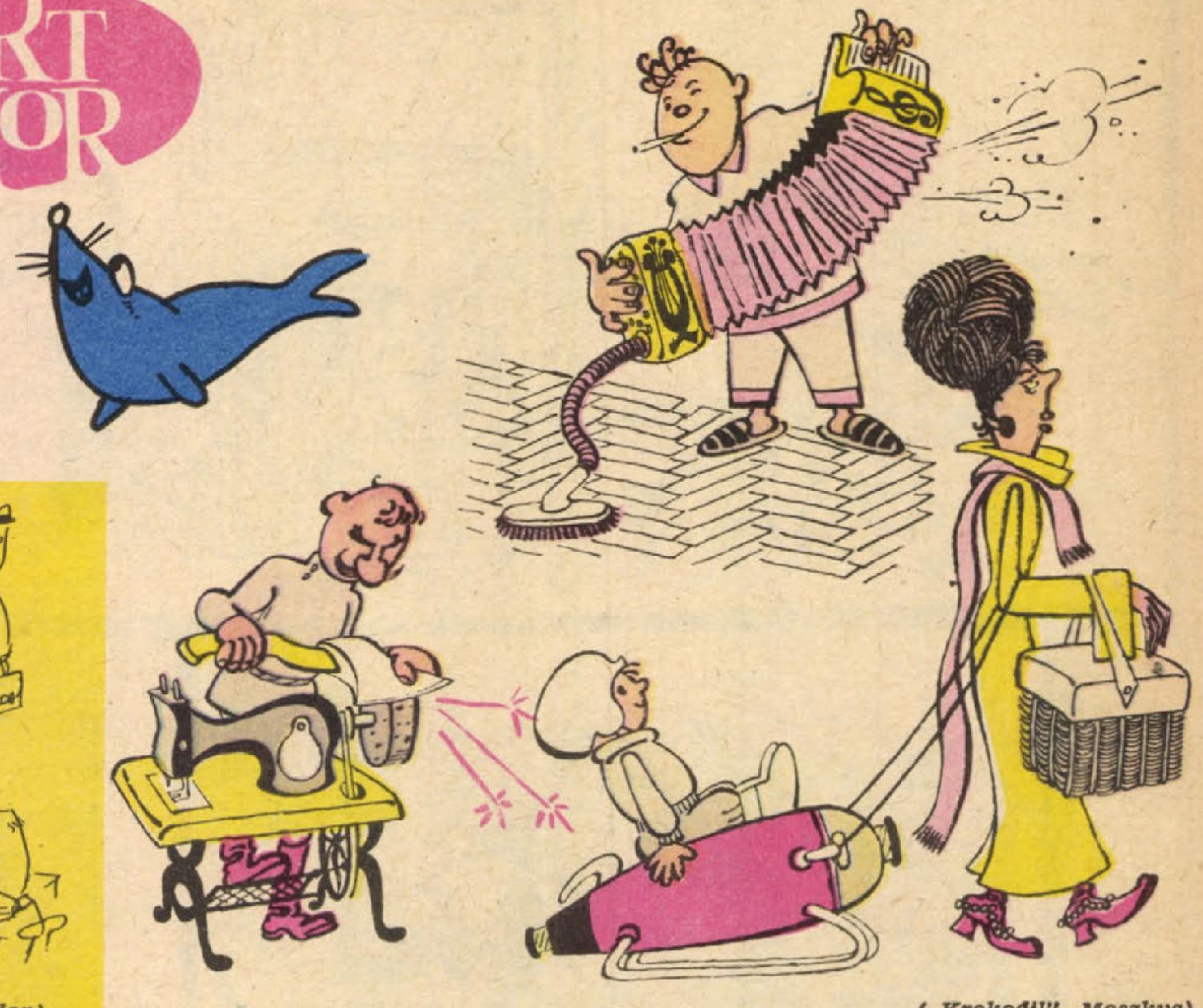
(„Eulenspiegel", Berlin)

MINDIG HONORÁLJA A JÓ MUNKÁT!

(„Punch", London)

A SELEJT FELHASZNÁLÁSÁNAK NÉHÁNY MÓDJA

(„Krokodil", Moszkva)

A szent tehén

Szent tehenek nemcsak Indiában vannak.

Szent tehenek elvétve nálunk is akadnak.

A különbség csak annyi, hogy Indiában a szent tehenek jámbor kérődzők, nálunk a szent tehenek — nem mindig jámbor emberek.

E lényegtelen apróságoktól eltekintve ott is, itt is a közösség gondoskodik eltartásukról, anélkül, hogy dolgoztatná őket.

A Ciklopsz Tervező Intézet szent tehenét Dudika Károlynak hívták. Tíz éve került oda. Már az első hetekben kitűnt, hogy a munkája fabatkát sem ér. Ráadásul lusta, fegyelmezetlen és még nagyszájú is. Mindenki azt várta, hogy kiteszik a szűrét. Nem tették ki, éppúgy megkapta fizetését, mint a többiek, időnként prémiumot is adtak neki. Kézenfekvő volt a feltételezés: Dudika — szent tehén! Valami fejes áll a háta mögött!

Történt aztán, hogy új munkatárs jött az intézetbe, bizonyos Becskereki Dezső. Közölték vele, mi lesz a munkája, de feledékenységből nem hívták fel a figyelmét a szent tehénre. Senki sem intett neki, jöjjön ki a folyosóra, vagy a büfébe, senki sem lépett a rajzasztala mellé, hogy jóindulatúan a fülébe súgja:

— Öregem, óvakodj Dudika Károlytól! Az a nagy melák ott, az ablak mellett. Ő a mi szent tehenünk. Ki kell térni az útjából, valaki nagyon nyomja felülről. Semmiképp ne akassz vele tengelyt, hogy hosszú életű légy az intézetben!

Így eshetett meg, hogy munkába állásának negyedik napján az új fiú odalépett Dudikához.

— Mondja — tartott eléje egy rajzlapot —, maga követte el ezt a szédületes marhaságot?

Dudika abbahagyta a keresztrejtvényfejtést, felemelte busa fejét, elbődült:

— Micsoda?!

Egyszerre feléjük fordult minden tekintet. Döbbenet, szánalom, önvád ül a szemekben. Egek ura, hát senki nem szólt ennek a szerencsétlen Becskerekinek, hogy Dudika Károly — szent tehén?! Mi lesz ebből?

Egyelőre az lett, hogy Becskereki megismételte kérdését.

— Az iránt érdeklődöm, hogy ezt a típustervet maga lakóháznak szánta, vagy áprilisi tréfának? Mert nevetni lehet rajta, de lakni benne nem! Hiszen a konyhába csak a padlásról lehet bejutni, a fürdőszoba helyet cserélt az előszobával, a mosogató a hálószobában van, hogy csak a kisebb érdekességeket említsem. Sürgősen dolgozza át az egészet, ez így a további munkákhoz — használhatatlan.

Szólt, odadobta a tervrajzot Dudika asztalára, visszasétált a helyére.

Dudika arca elfehéredett, zavart pillantását körbehordozta a teremben, aztán hirtelen felugrott, kirohant.

No hiszen, fut is már panaszra, jaj neked Becskereki, talán még ma repülsz is!

De Becskereki nem repült.

Sem aznap, sem később.

Viszont Dudika kisvártatva visszasompolygott, nekifeküdt és két hét alatt nyögve, verejtékezve valahogy helyrepofozta a típustervet. Kénytelen volt vele, hiszen semmiféle fejes nem állt a háta mögött.

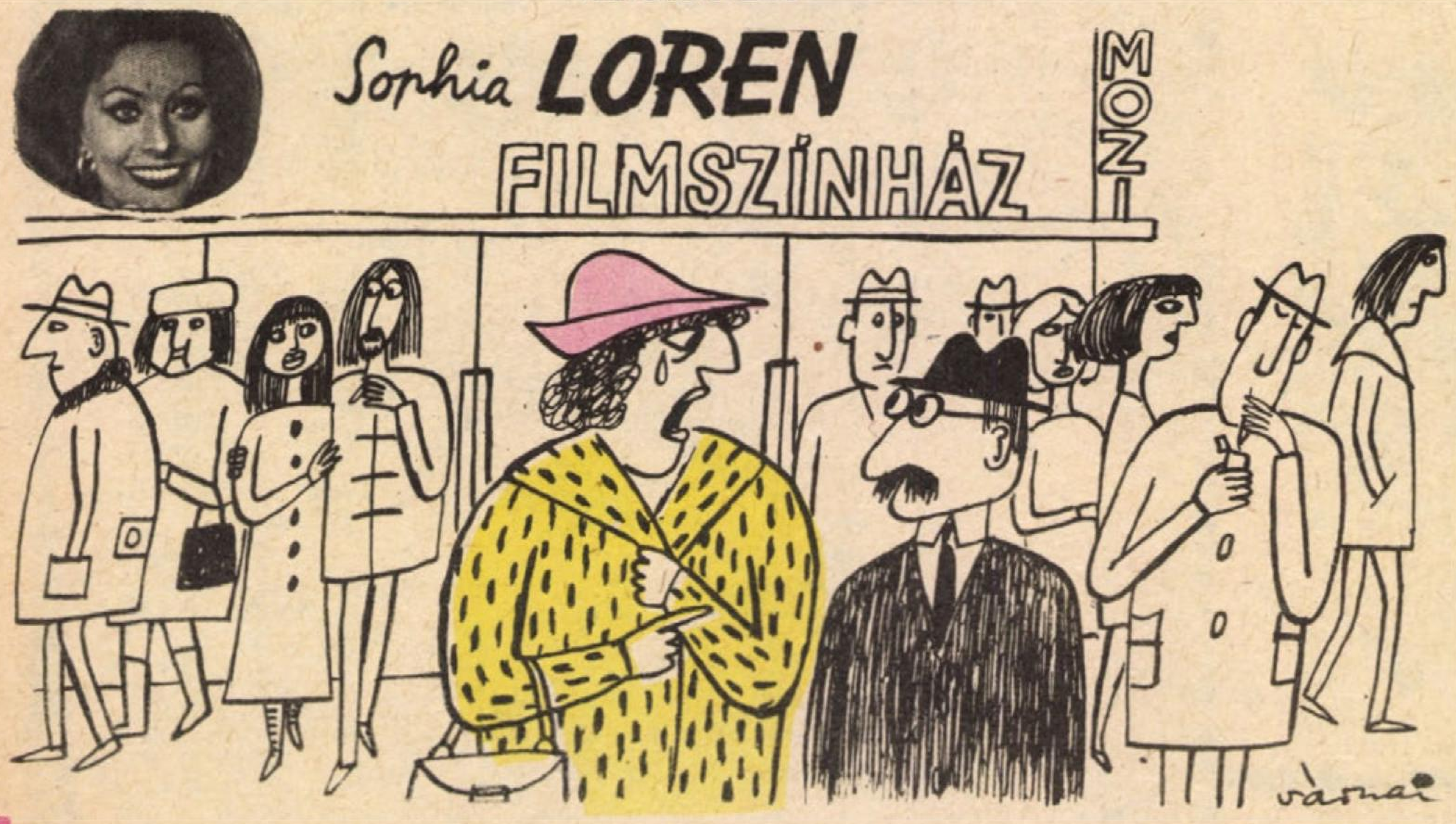
Az egész dologban az az érdekes, hogy ezt követően sem oszlott szét a legenda Dudika szent tehén voltáról. A közvélemény úgy könyvelte el az esetet, hogy Becskerekinek nyilván még nagyobb, még erősebb pártfogó áll a háta mögött, mint Dudikának.

Így aztán az új munkatárs is szent tehén lett.

Mert ahol ennyire hisznek a szent tehénben, csinálnak is maguknak!

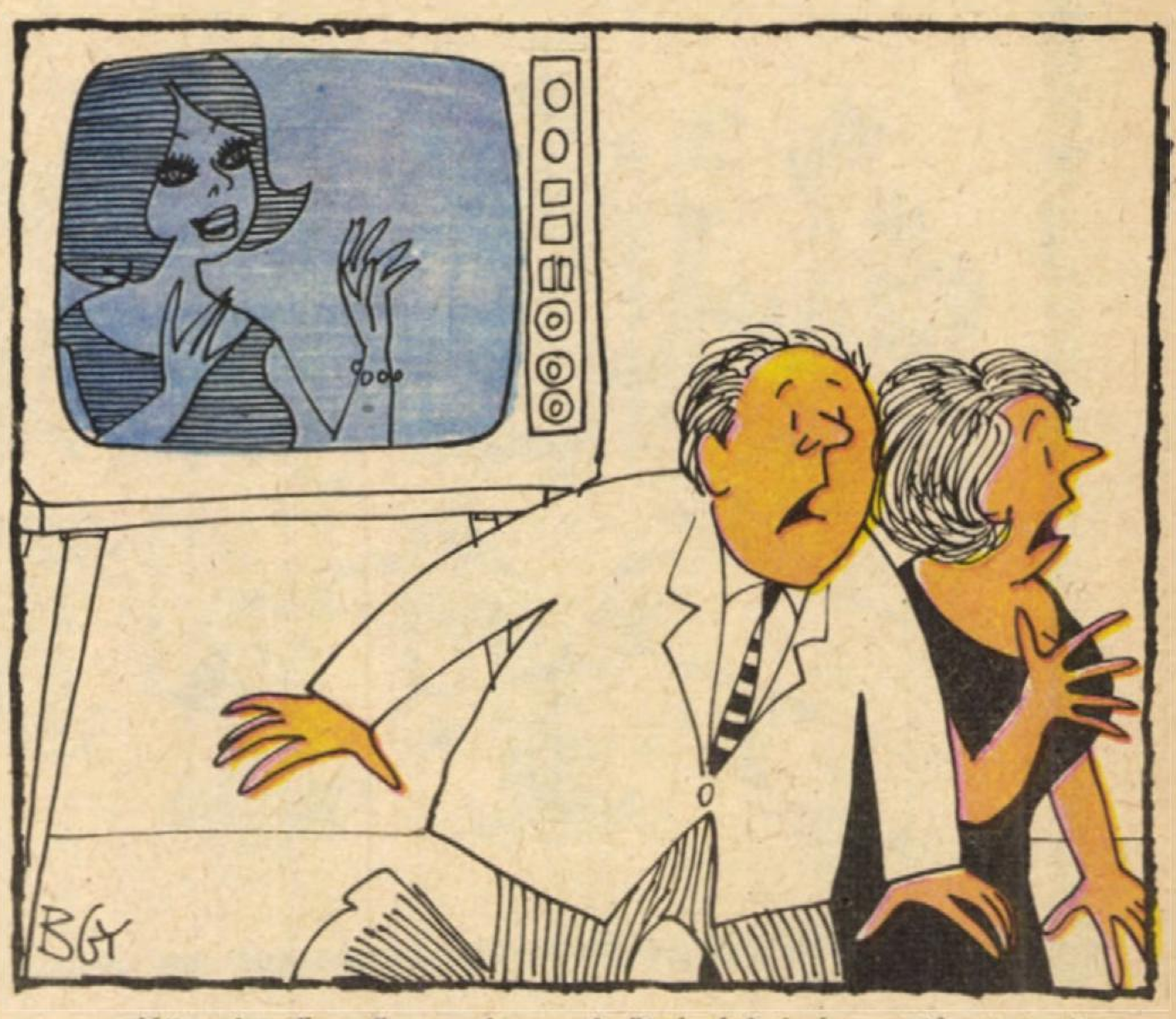
Kürti András

FÉLTÉKENYSÉG

– Ne is tagadd, egész este a Sophia Lorent bámultad ...

MENEKÜLJÜNK!

– Következő műsorunkat nézőink kérésére állítottuk össze ...

TÜCSÖK és BOGÁR

MUNKA ÉS EMBERRÉ VÁLÁS

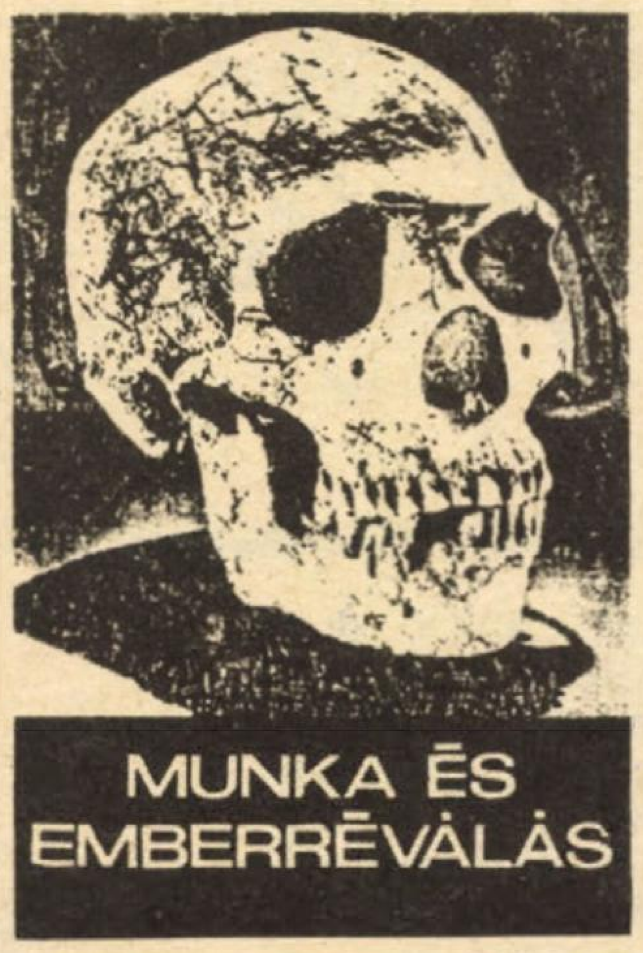
Engels hipotézise ma

Összeállította Bence György és Kis János

Fordította: Józsa Péter

Kb. 240 old. 124 × 183 mm, kötve

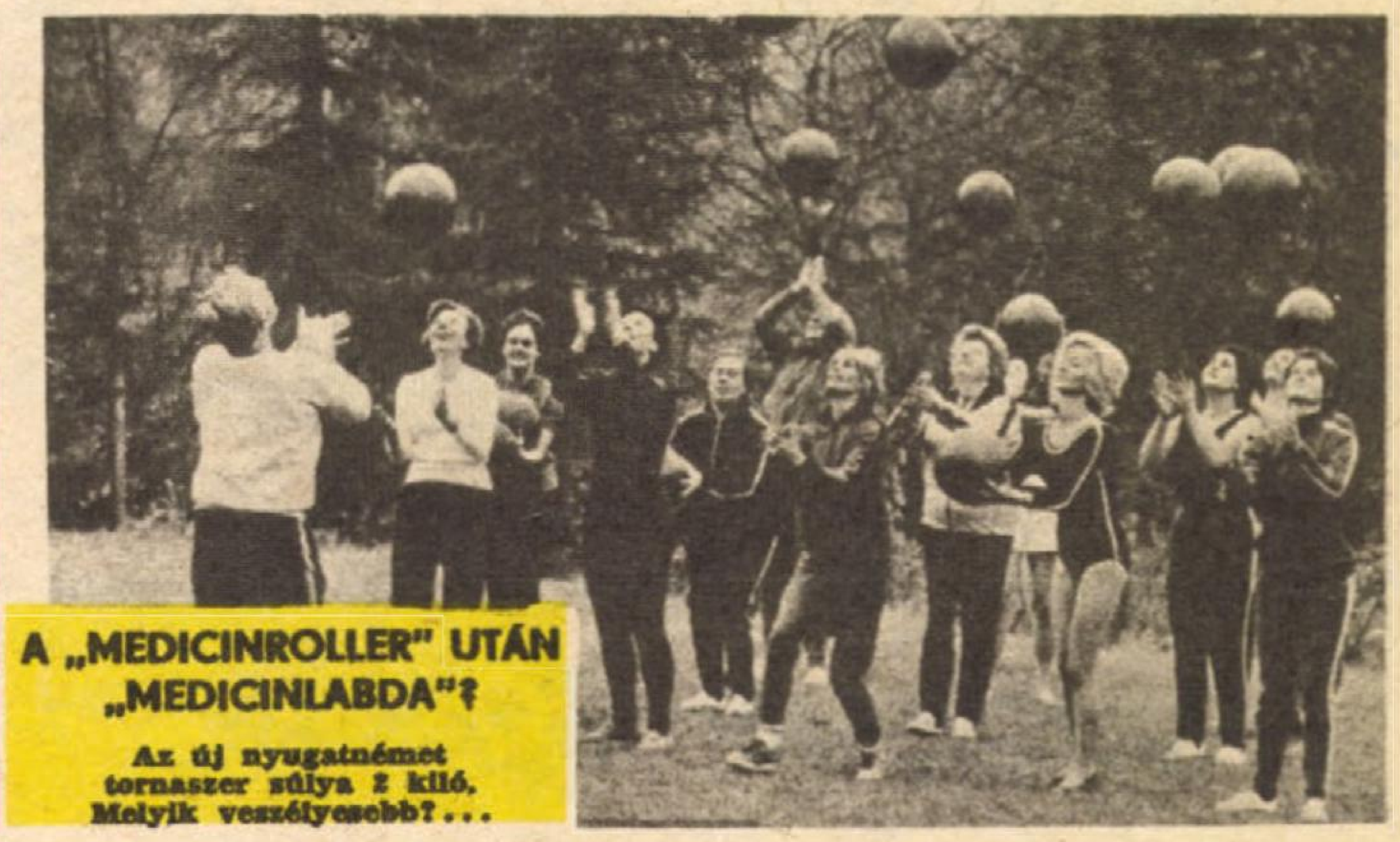
Ára: kb. 33,— Ft

Ki mer ezek után dolgozni?

(A Kossuth Könyvkiadó 72/1 sz. füzetéből nyírta Szalay Béláné, könyvterjesztő)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

A „MEDICINROLLER" UTÁN „MEDICINLABDA"?

Az új nyugatnémet tornaszer súlya 2 kiló. Melyik veszélyesebb?...

Ezt az új nyugatnémet tornaszert történetesen jó ötven éve használják a világ minden táján, így nálunk is. Vagyis: előbb volt a medicinlabda, mint a medicinroller. Sőt... Előbb, mint Nyugat-Németország.

(A Nők Lapjából ollózta Schlegel Oszkár, testnevelő)

Közgazdasági végzettségű, gyakorlattal rendelkező győri vállalat

pénztárellenőrt keres felvételre

Jelentkezés írásban, a leveleket „Ellenőr" jeligére

Nagyon helyes, egy vállalatnak legyen közgazdasági végzettsége. Gyakorlattal rendelkező vállalatok előnyben!

(A Kisalföld című lapban észlelte Kormos Gyula)

Sima, kurtára vágott frizuráján csibészesen félrecsapott svájcisapka, „ceruzavonalú" maxikabátja alatt bőszárú tengerésznadrág, pulóvere fölött mellényke, válán hatalmas táska.

Hol van itt a kurta haj?

(A Tükörből ollózta Murányi Sarolta)

A SPORT HUMORA

BÍRÁLAT

A válogatott csatár gyengécskén szerepelt a dél-amerikai portyán. Itthon azután, az első edzőmérkőzésen csunyán felvágta a kiscsapat hátvédje.

— Mi ez, öcsi? — dünnyögött a csatár a sárban hasalva. — Kritika?

SORREND

A Frazier—Daniels nehézsúlyú profidöntőt New Orleansból egyenes adásban közvetítette az egyik amerikai tv-állomás.

— Nem különös ez, Joe? — mondta Terry Daniels útban a ring felé. — Most százmillió ember nézheti végig a mérkőzésünket.

— Nagyon különös — dünnyögte a világbajnok. — De még sokkal különösebb, hogy mind a százmillió előbb tudja majd, mint te, hogy mi lett a mérkőzés vége...

TEHETSÉG

— Hallottad, új magyar távfutótehetség tűnt fel. Tegnap már pontosan olyan időt ért el, mint Väätäinen, az Európa-bajnok.

— Igazán? És milyen versenyszámban?

— Az egyórás futásban.

MÁJ

Az ismert középcsatárról köztudomású, hogy sohasem fut olyan labda után, amelyet úgysem érne el. Ez dicséretes szakmai tudásra vall, a kívülálló számára mégis néha úgy fest, mintha csak álldogálna a pályán.

— Szervusz, Karcsi — köszönt rá múltkor egy szurkoló. — Játszottál ma?

— Játszottam — felelte a csatár. — De csak egy félidőt.

— Igen — mondta az aranyos jóember. — Észre is venni rajtad. Egy kicsit kialvatlannak látszol.

ALPOK

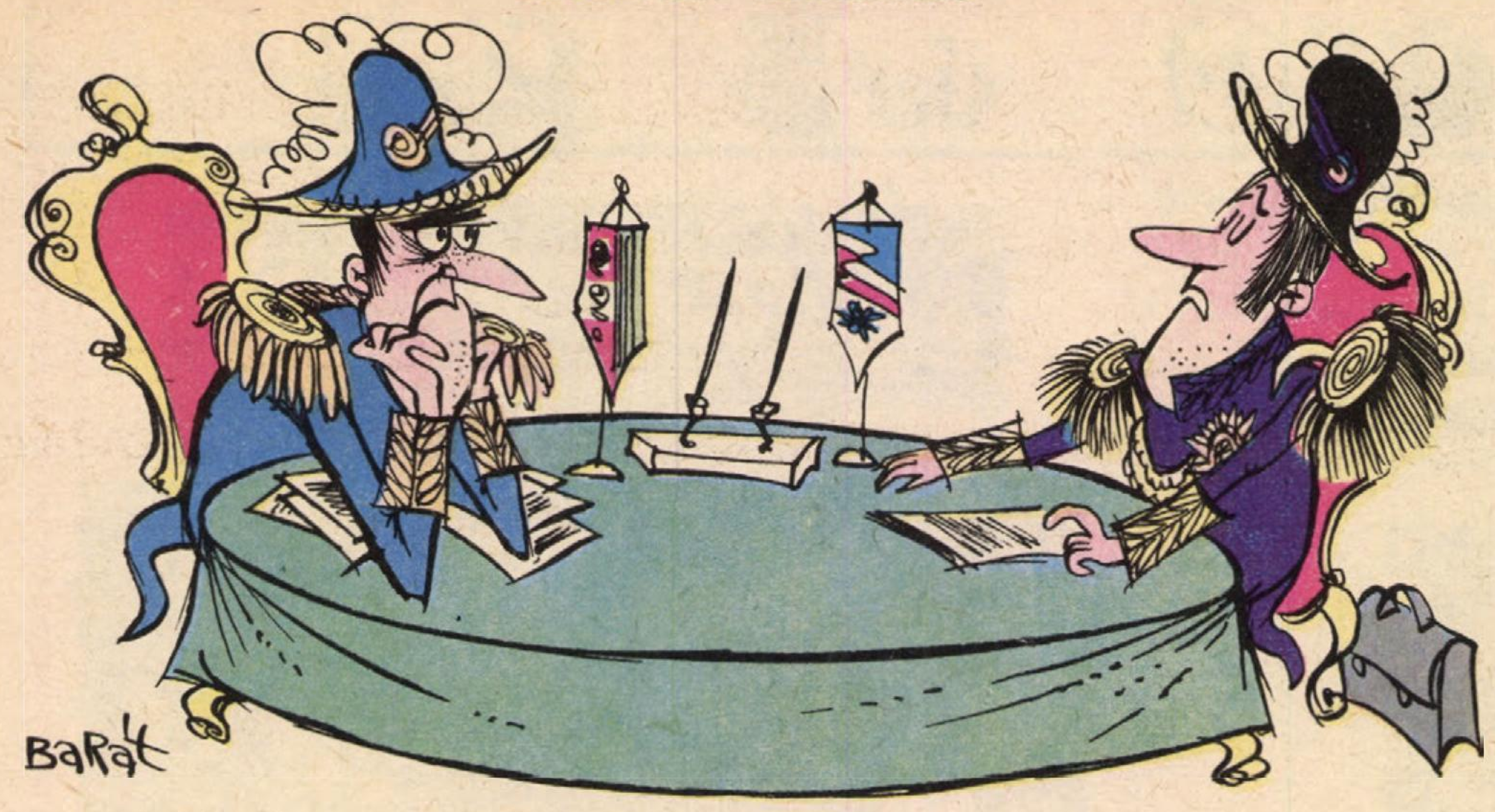
A zsugori milliomos alpesi túrára indult s azután annak rendje s módja szerint el is tűnt a havasok között. Másnap vöröskeresztes expedíció ment, hogy megkeresse.

— Mr. Greenby! — kiáltoztak. — Mr. Greenby! Itt a Vöröskereszt!

Egyszerre csak nagyon távolról, egy szakadék mélyéről hangzott a válasz.

— Hagyjanak békén. Az irodámban adakozom.

DIPLOMÁCIAI TEVÉKENYSÉG

– Mit is ígértünk meg ránk nézve kötelezően?

GAVALLÉRIA

– Ó, egy csomag zöldség!...

FÉLTÉKENY SZAVAK

BEADVÁNY AZ ELNÖKSÉGHEZ

Alulírottak, mint a Magyar Kötő- és Határozószavak Klubjának alapító és halálig rendíthetetlen tagjai nem titkolhatjuk rosszallásunkat afölött, hogy egyesületünk az utóbbi időben sajnálatos módon felhígult. Soraink közé zavaros múltú, karrierista elemek furakodtak be, ott mindjobban elburjánzanak és hovatovább az alapító tagokat háttérbe szorítják. Ezek a nyilvánvalóan ellenséges beállítottságú osztályidegen kötő- és határozószavak nem nyugodnak bele abba, hogy elvesztették régi kiváltságaikat, elrepült felettük a történelem szemétdombja, megették az idő vasfogát, vagyis rozsda marja nem ragyog.

Mélységes aggodalommal figyeljük, hogy olyan súlyosan kompromittált félfeudális álkötőszó, mint a rovott múltú *Ám* kartárs, az utóbbi időben egyre nagyobb tért hódít, sőt, egyesületünk hű harcosainak *De* és *Azonban* klubtársaknak pozíciójára tör. *Ám* kartárs, ez a behízelgő modorú ámde burzsoá korcs, sajnálatos módon szövetségesre talál azokban a szájtáti bértollnokokban, akik nem ismerik fel, hogy őkelme báránybőrbe bújtatja az álcáját. Bezzeg abban az időben, amikor *De* és *Azonban* kartársak mindenütt ott voltak, ahol kellett és ahol nem, akkor *Ám* kartárs megbújt a maga ócska könyveinek rókalyukában. Amikor azonban megérezte a levegőben a konjunkturális lovagok szelét, azonnal kidugta disznó-orrmányát odvas fogának barlangjából

Súlyosan elítéljük ezen kívül az olyan minden rendű és rangú reakciósokat, mint például a gyászvitéz *Alkalmasint* és *Jószerivel* kartársak érdemtelen favorizálását. Sérelmesnek tartjuk, hogy amikor klubunk ízig-vérig lojális tagokkal rendelkezik, például *Szinte, Majdnem, Talán* és *Pediglen* kartársakkal, akkor tohonya egyének a nacionalizmustól és szófajelmélettől mélyen fertőzött *Alkalmasint* és *Jószerivel* kartársak dédelgetésébe merülnek bele. Szinte restelljük leírni, hogy a makulátlan előéletű *Úgyszólván* és *Persze* kartársak, akiket mindig oda lehetett állítani, ahol üres hely volt, az utóbbi időben nyomdafestékhez sem jutnak, sőt szegényeknek kilóg a nadrágból a hátsó szótagjuk. Bezzeg az említett két díszmagyarba öltöztetett kulákfi dölyfösen parádézik, tokásra hizlalja hangsúlyát és villát épít a Balatonon. S mindez történik a „magyar nyelv változatosságának" ürügyén!

Nem lehet csodálkozni ezek után, ha olyan kétes egzisztenciák, mint a sápkóros *Ám* kartárs, a bagariaillatú *Alkalmasint* és a hozzájuk csatlakozott nyámnyila *Jószerivel*, egyre jobban elszemtelenednek és erkölcsi terror alá helyezik érdemes törzsgárdistáinkat. Teszik ezt azzal a jelszóval, hogy a becsületben megőszült *De, Azonban, Következésképpen* és *Részint-Részint* kartársak állítólag „elszürkültek", „unalmassá" váltak. Sőt nem átallják azt a demagóg nézetet hangoztatni, hogy ők friss vérkeringést hoztak egyesületünk betokosodott taplójába.

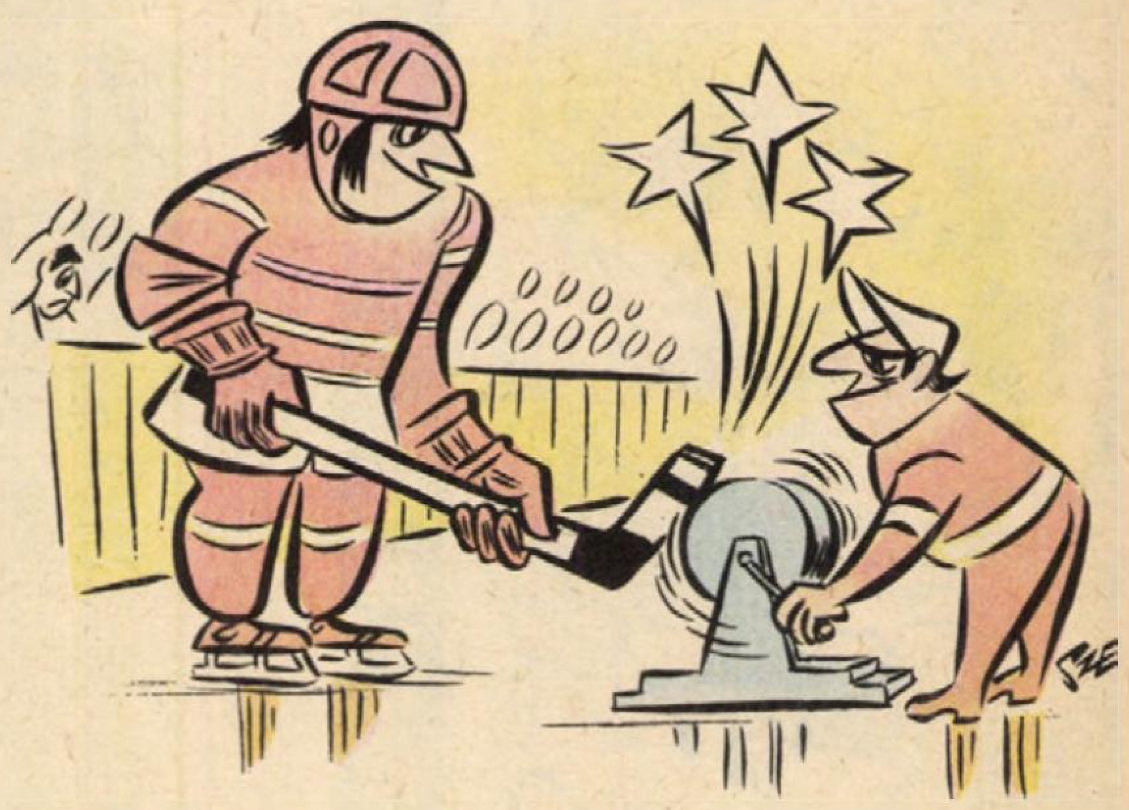
Kérjük az Elnökséget, hogy az adminisztratív eszközöktől se riadjon vissza, s fentnevezett pecsenyesütögető kártevőket klubunkból és a szinoníma szótár kéziratából törölni szíveskedjék.

Javasoljuk továbbá, hogy őket ólomfogytig tartó szigorított zárójelre és huszonöt pontosvessző ütésre ítéljék.

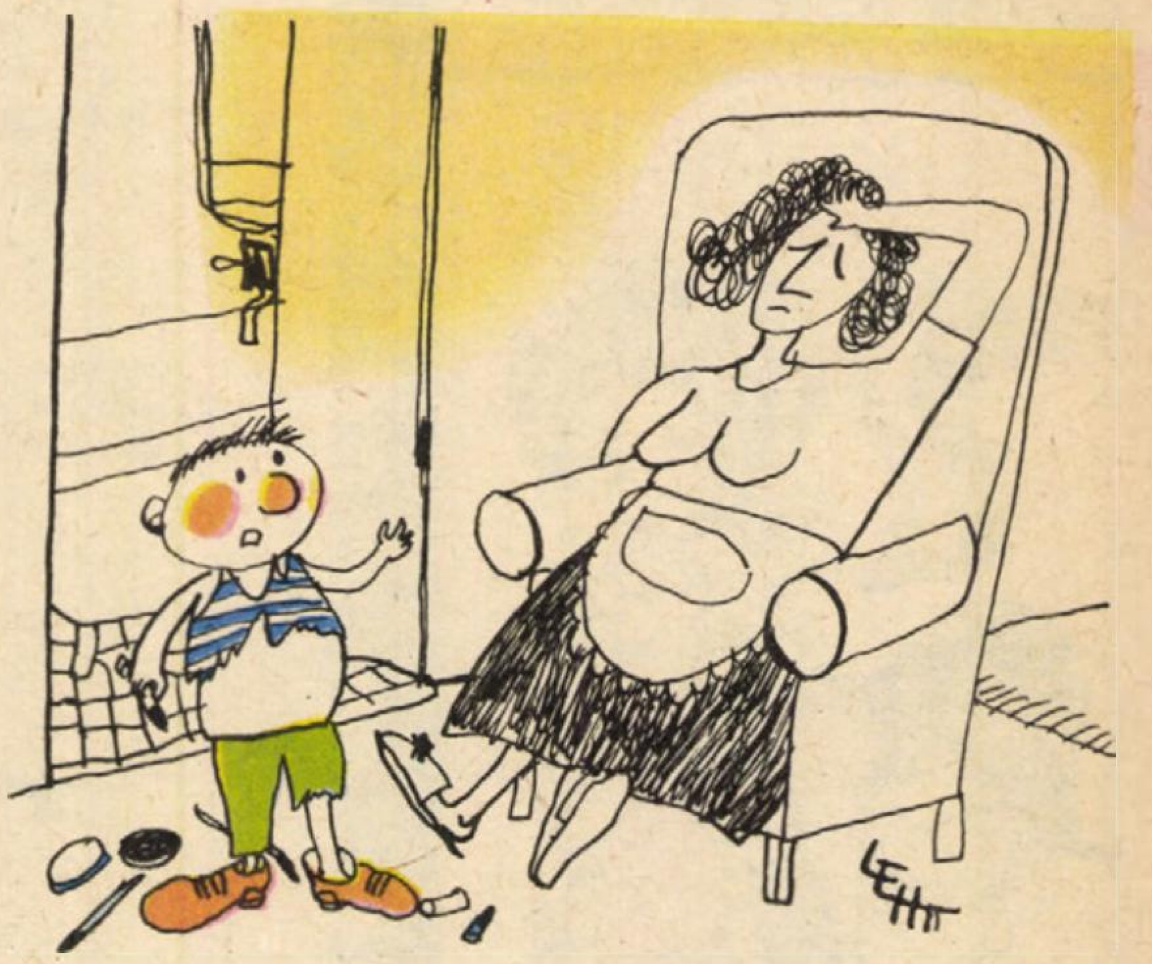
A „divatjamúlt", de mindig hűséges klubtagok nevében:
Nemcsak, Hanem Is, valamint mások.

(Gépbe diktálta:
Novobáczky Sándor)

LELKI ELŐKÉSZÍTÉS

HIÁNY VAN BOHÓCBAN

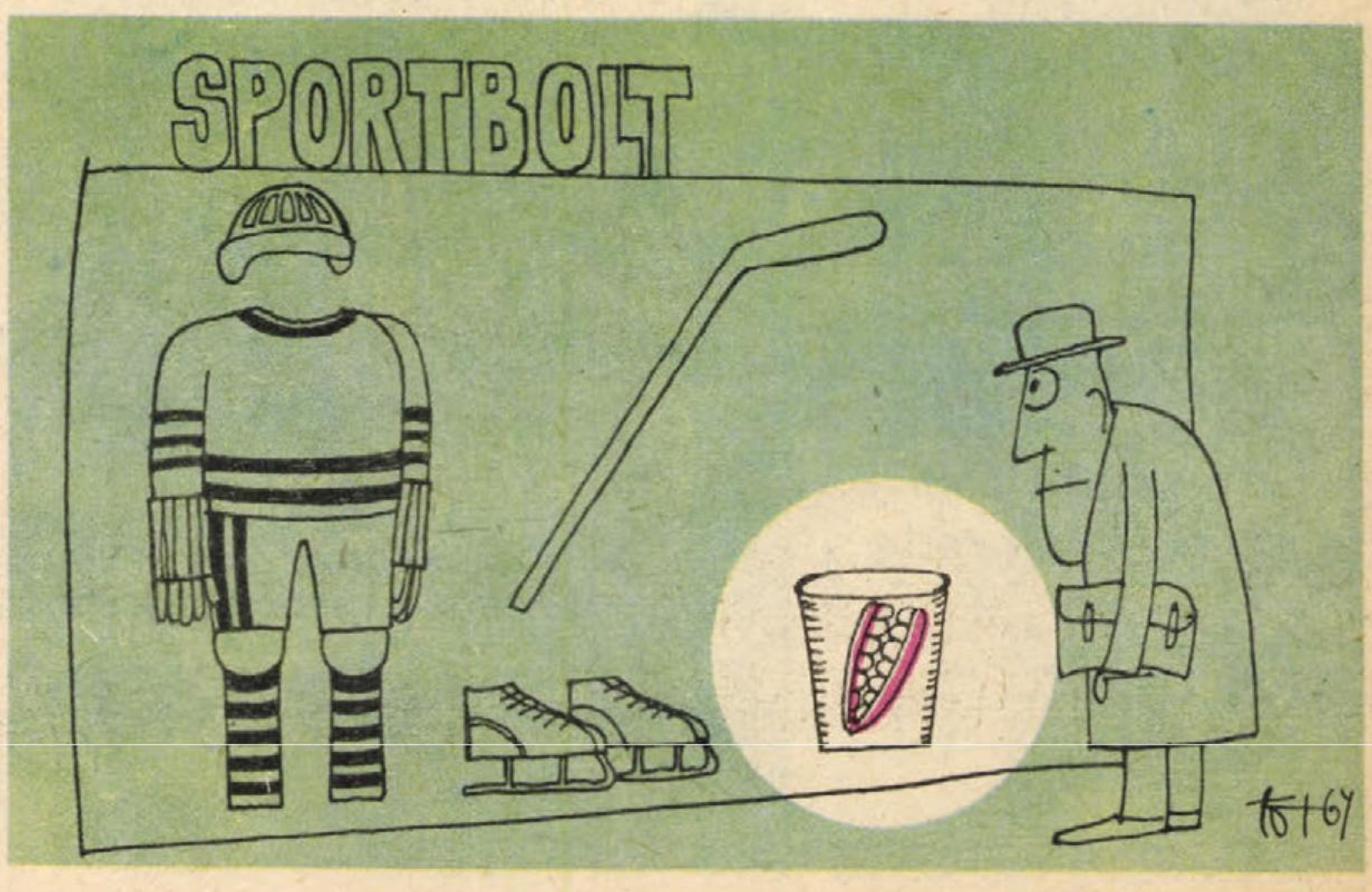
– Nem tudom, miért pont én ne lehetnék bohóc?!

ÉRDEKLŐDÉS

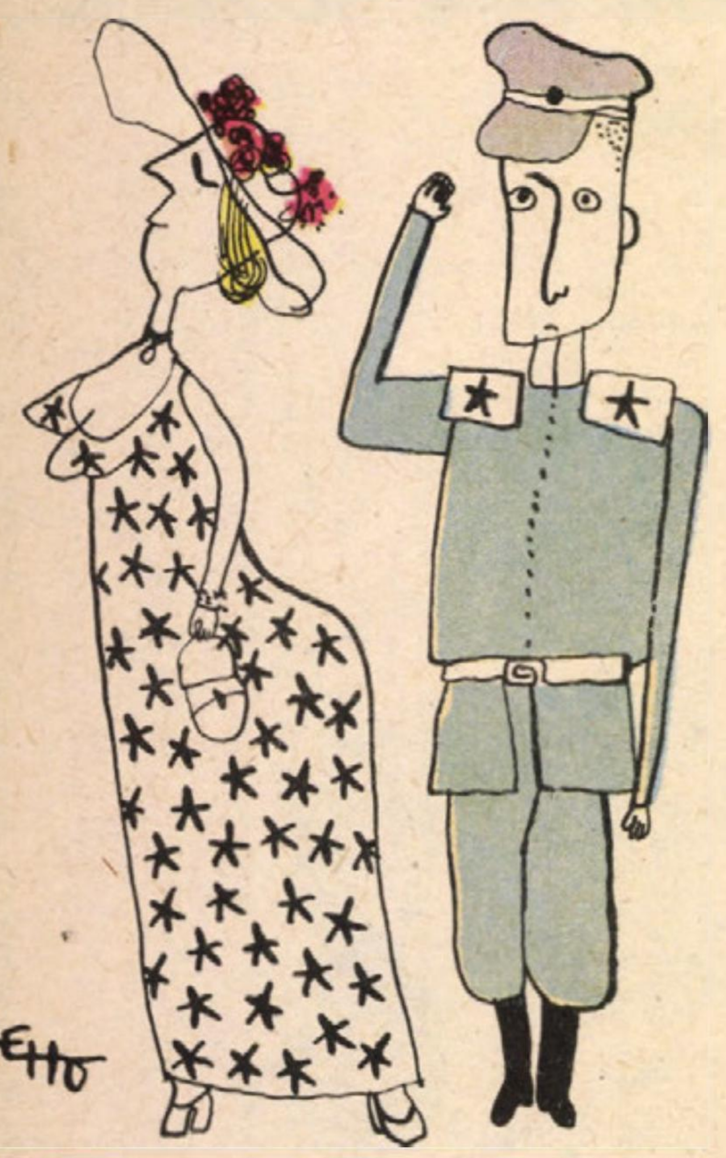

– Mialatt reggelizem, mesélje el, mi újság a vállalatunknál?

TELJES JÉGHOKI-FELSZERELÉS

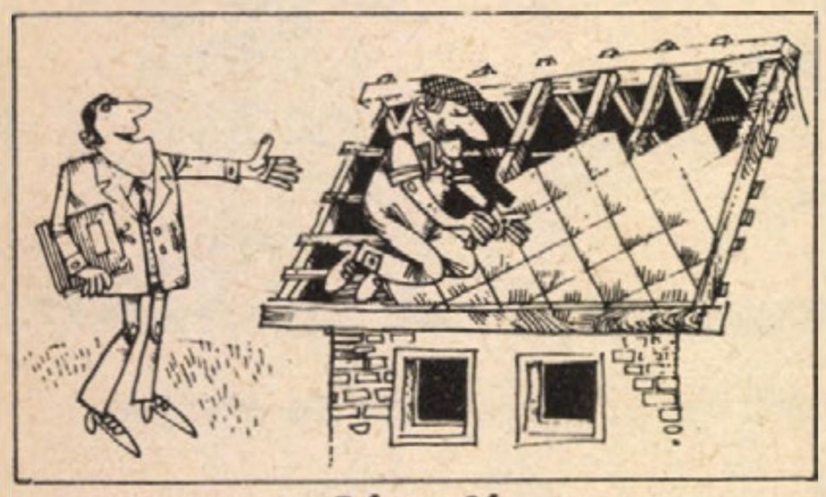

CSILLAGOK

RÉBUSZ

214. rejtvényünk megfejtése:

Lámpaláz

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Lázár Jolán, Bp. II., Fillér u. 75.

Tóth Edit, Eger, Rayner K. u. 32.

Forgács Béla, Bp. I., Attila u. 78.

216. REJTVÉNYÜNK

Pörkölt
Pörkölt –s

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb február 21-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Füllöp György rajzai

– És mi nem kapunk semmit?

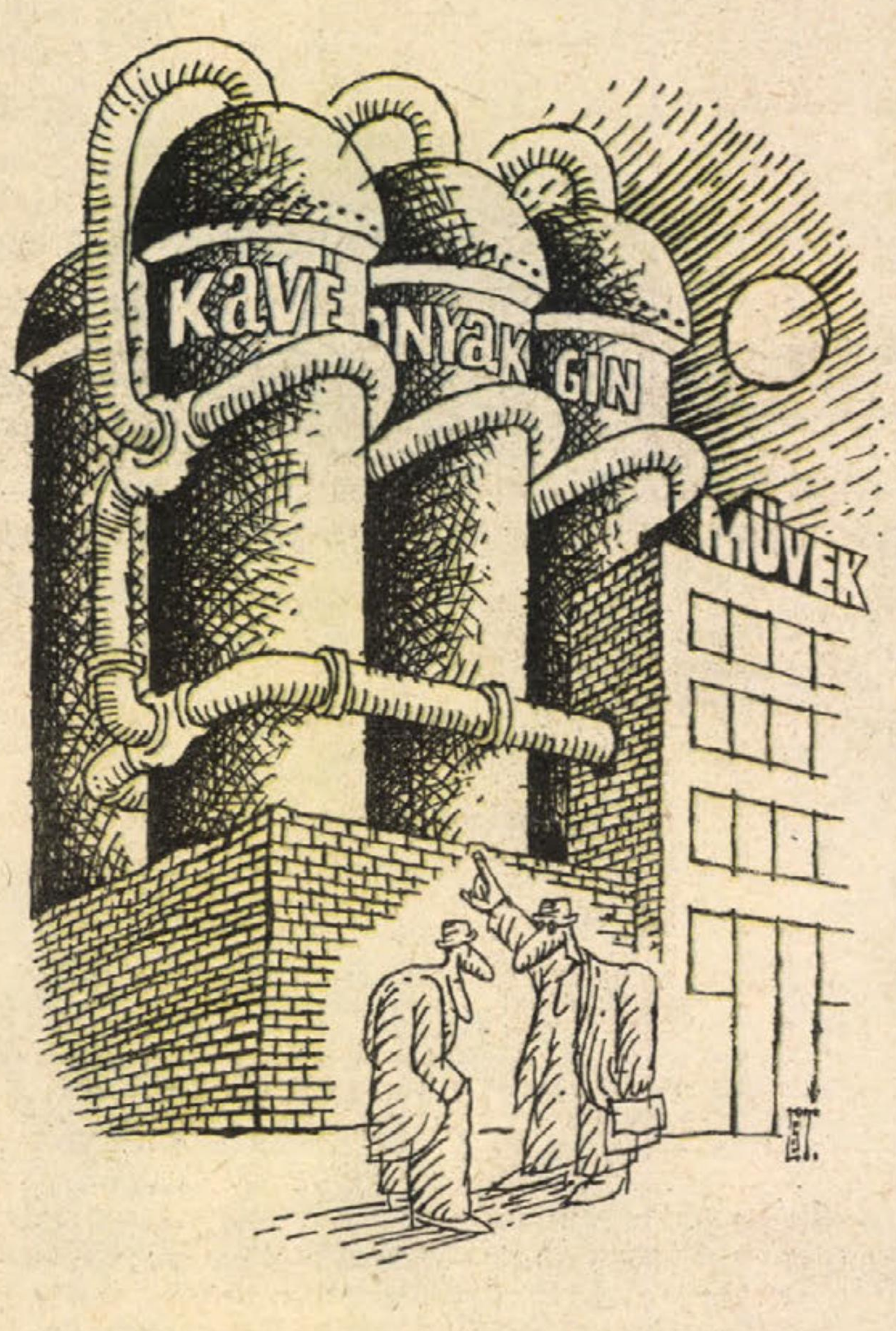
– Hajrá, magyarok!

– Hát ezt meg hogy vették fel?
– A keresztapja szirti sas...

NAGYSTÍLŰ VÁLLALAT

– Nálunk nagyon szeretnek reprezentálni!

APA ÉS FIA

Mint a londoni „Daily Mirror" jelenti, nyugdíjba ment a 65 éves Frank Turner, aki a Ramsgate-i gépkocsigyárban dolgozott.

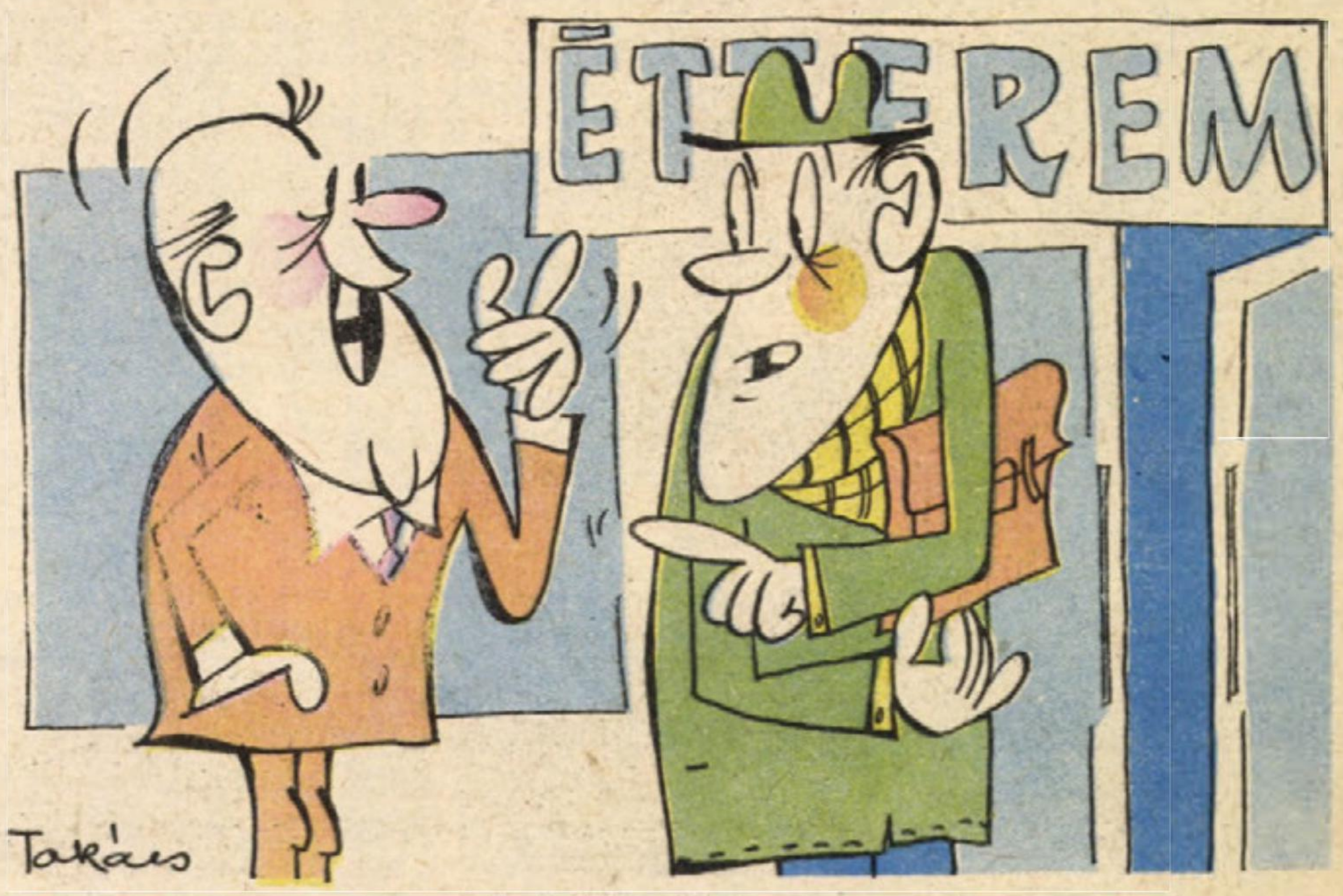
— Igaza van a fiúnak! — jelentette ki Turner édesapja. — Még fiatal, előtte áll az egész élet, kedvére szórakozhat.

— És ön? — kérdezték az öreget.

— Én még ráérek! — válaszolta Ernest Turner, aki nemrég töltötte be 94-ik életévét. — Valahogyan már megszoktam itt. Meg aztán öreg vagyok én már a szórakozáshoz. Még ha akkor jutott volna eszembe, amikor olyan fiatal voltam, mint Frank... talán! Most már késő!

És visszament a munkapadjához.

STÁTUSZ-SZIMBÓLUM

– Miért vagy kiskabátban?
– Így mindenki azt hiszi rólam, hogy autóval vagyok...

Ludas Matyi

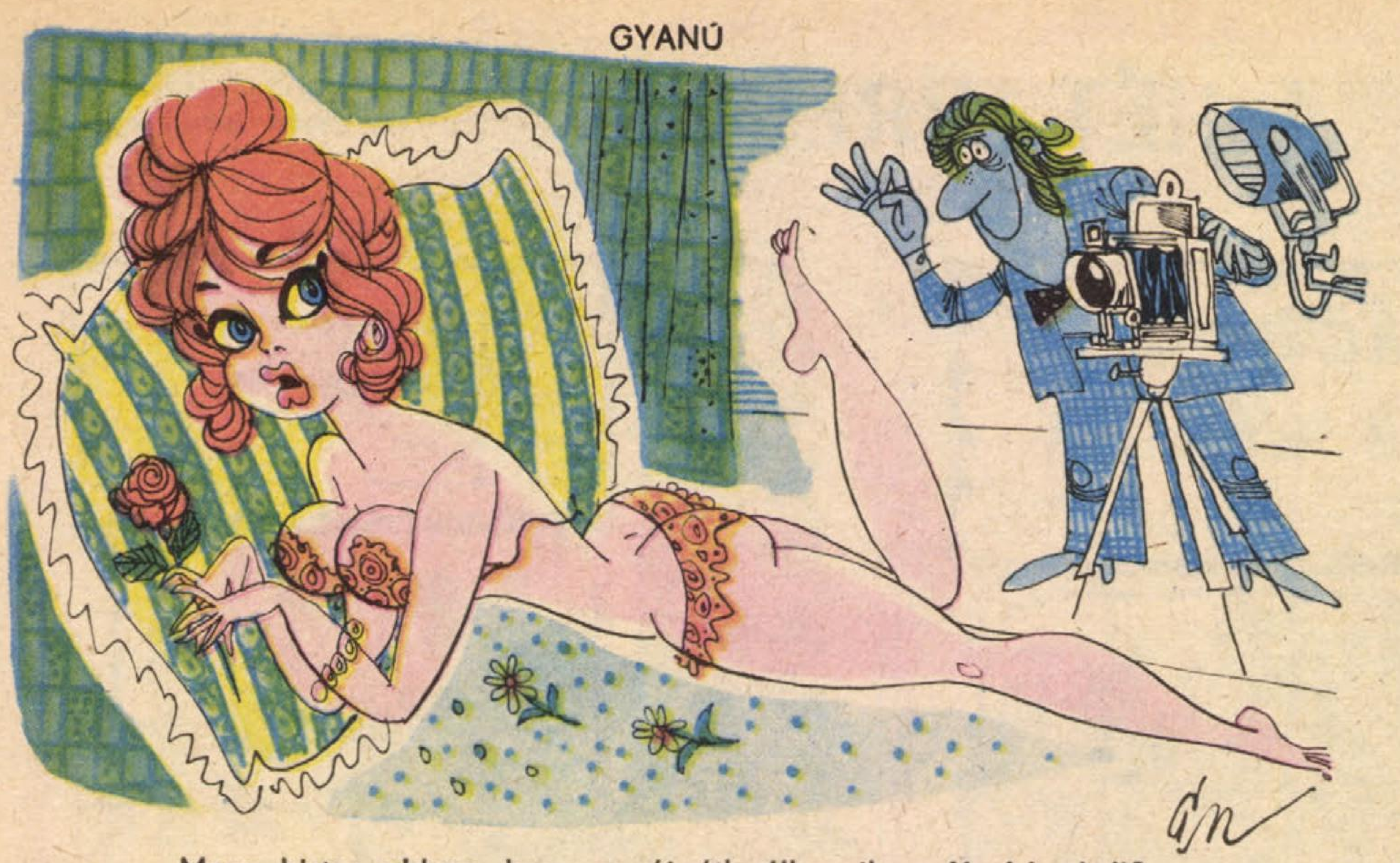
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-07 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

GYANÚ

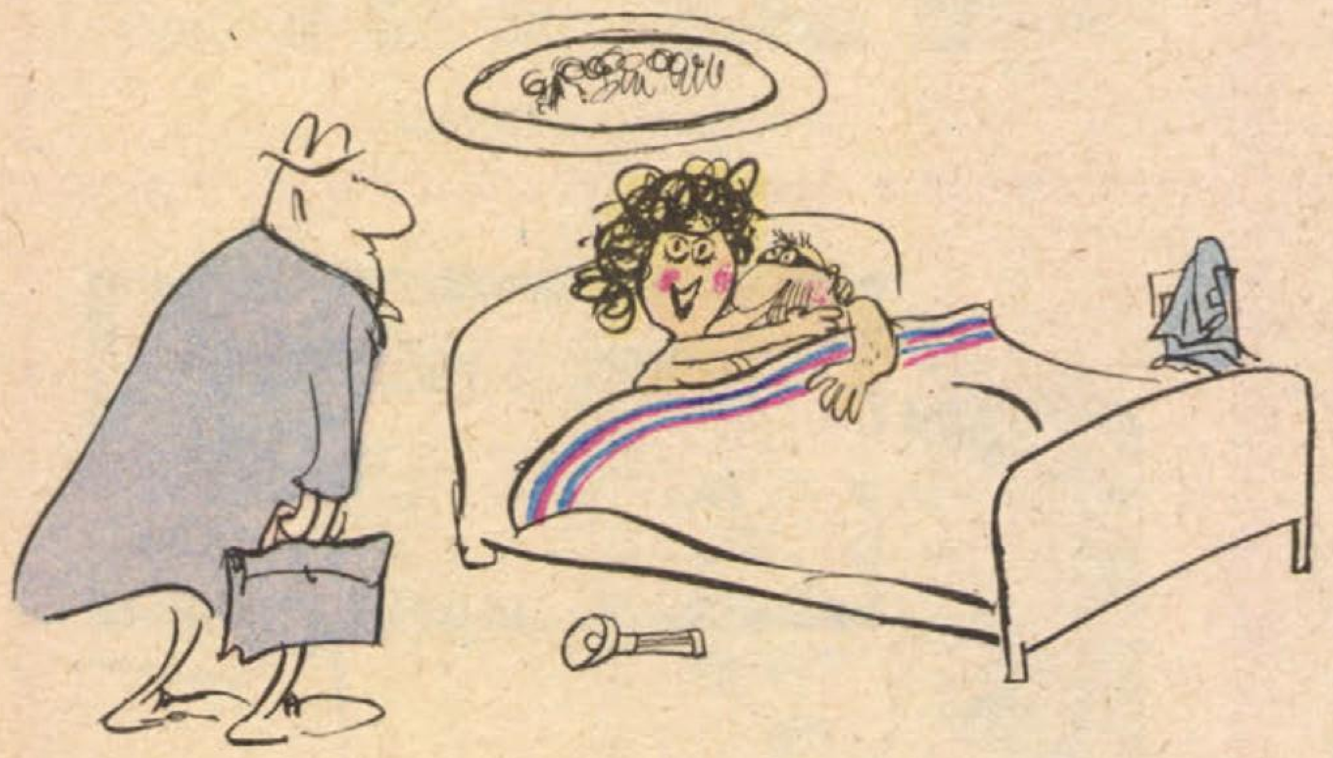

– Maga biztos abban, hogy az új útlevélhez ilyen fénykép kell?...

ÉRZÉKENY SZÜLŐ

– Ez a kölyök már megint két tizedet rontott az átlagán!

BÁTOR ASSZONYKA

– Látod, fiam, fogtam egy betörőt.

ÁLLATI MESÉK

PÁLYAVÁLASZTÁS

Szólt a marha: ha nem tanulsz
ökör leszel, bamba, bugris!
Felelt néki a bölcs tinó:
– Hát mi legyek? Királytigris?

HAJ-VITA

Hosszú hajú csemetéjét
így inti egy szerény görény:
Attól még nem vagy oroszlán,
ha fejeden nagy a sörény!

TÉVÉ-TEHETSÉG

Nyilatkozik a siketfajd:
– Mindez olyan, mint egy álom...
Aranystiglic-díjat nyertem
a nagy slágerfesztiválon.

A GOLYA PANASZA

– De rég is volt, mikor a nők
gólyát látva pirulának...
és becse a bébinek volt,
nem pedig a pirulának.

UGYINTÉZÉS

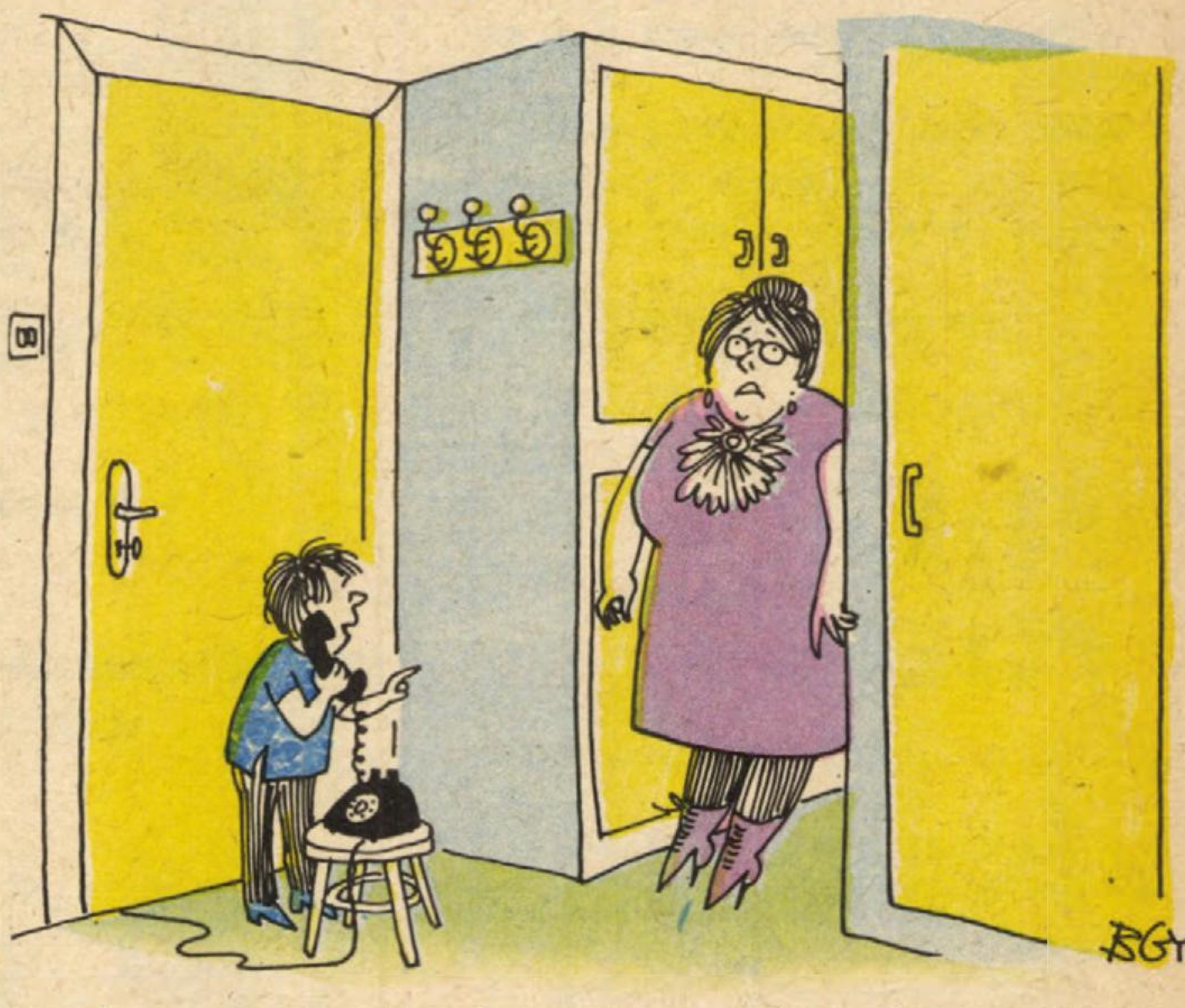
Sokszor fordult tavaszra nyár,
megsárgult az irkafirka,
amióta panaszra jár
a türelmes kerge birka...

ERŐVISZONYOK

Az elefánt megsértette
a bolhát és szólt a bolha:
Ezért ripityára verném,
hogyha ön is bolha volna!

Fülöp György

EGY ÚJ LAKÓTELEPEN

– Apu, ma este siess haza, a nagyi beszorult az előszobába!

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI **MÜNCHHAUSEN BÁRÓ** NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

